

PERSEVERENT

De obicei o anunță așa ca să puteți fi siguri să vă amintiți unde este. Noi vrem să citim din Matei, al 15-lea capitol din Matei, începând cu al 21-lea verset.

Atunci Isus a mers de acolo, și s-a depărtat în coastele din Tir și Sidon.

Și, iată, o femeie din Canaan a venit din aceleași coaste, și a strigat către el, zicând, Ai milă de mine, O Doamne, tu fiu al lui David; fiica mea este grav stăpânită cu un drac.

Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și ucenicii lui au venit și l-au rugat, zicând, Trimite-o să plece; căci ea strigă după noi.

Dar el a răspuns și a zis, Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute din casa lui Israel.

Atunci a venit ea și i s-a închinat, zicând, Doamne, ajută-mă.

Dar el a răspuns și a spus, Nu este potrivit să luăm pâinea copiilor, și să o aruncăm la câini.

Și ea a spus, Adevărat, Doamne: totuși câinii mănâncă... fărâmiturile care cad de la masa stăpânului. Apoi a spus...

Atunci Isus a răspuns și a spus către ea, O femeie, mare îți este credința: să ți se facă așa cum vrei. Și fiica ei s-a făcut sănătoasă chiar din ceasul acela.

Să ne aplecăm capetele acum pentru rugăciune. Mă întreb, în seara aceasta, cu capetele și inimile noastre aplecate, dacă ar fi cineva aici care i-ar place să fie amintit în rugăciune. Ați vrea doar să o faceți cunoscut așa cum vă ridicați mâinile către Dumnezeu, ziceți, "Eu am o trebuință, Doamne, eu Te rog să mă ajuți." Domnul să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru Ceresc, așa cum ne apropiem de Majestatea Ta, în Numele Domnului Isus, căci El ne-a spus, "Dacă voi fi cereți orice Tatălui în Numele Meu, aceasta vi se va acorda." Noi venim cu toată credința care o avem, crezând că Tu ne vei răspunde după nevoile noastre, în seara aceasta, după cum ele sunt multe. Tu vezi mâinile copiilor Tăi prin toată clădirea aici, cum ei își ridică mâinile. Și Tu singur știi ce a fost sub inimă. Mă rog ca Tu să le răspunzi, Tată, în seara aceasta. Și fie ca fiecare dorință care ei o au, să le fie acordată în ziua aceasta.

⁴ Ne rugăm pentru acei care nu sunt mântuiți și nu Te cunosc ca Mântuitor al lor. Ne rugăm ca ei să Te accepte, în seara aceasta, și să afle acea suficiență deplină care ei trebuie să o aibă în ceasul morții.

Mulți aici poate care deja Te-au acceptat, și încă nu au fost umpluți cu Duhul Tău. Ne rugăm, ca în seara aceasta, ca Tu să torni în ei abundența Duhului Sfânt, ca ei să poată să fie slujitori la Tine în aceste ceasuri de încheiere ale istoriei lumii.

Vindecă pe toți cei bolnavi și cei năpăstuiți, Doamne. Tu cunoști necesitățile lor.

Și ne rugăm ca Prezența Ta să vină printre noi, în seara aceasta, în așa fel ca noi să Te recunoaștem ca Domnul nostru înviat. Și când serviciul este încheiat, și ne ducem la căminele noastre, fie ca noi să fim în stare să vorbim între unul cu altul, zicând ca cei ce au venit din Emaus în ziua aceea, zicând, "Nu ne-au ars inimile înlăuntrul nostru, cum ne-a vorbit El de-alungul drumului?" Căci lor li s-au făcut să Te cunoască printr-un anumit semn care Tu la-i făcut înainte de răstignirea Ta. Și după ce Tu ai înviat, Tu erai același Isus, făcând aceleași lucruri. Fie ca noi încă să fim martori la fel, în seara aceasta. În Numele lui Isus, ne rugăm. Amin.

Vă puteți așeza.

Eu mi-am luat timpul deplin seara trecută, asupra subiectului despre *Am Vrea Să Vedem Pe Isus*, și după ce a trebuit să prezentăm calibrul al adunărilor și cum să-l acceptăm, ca de obicei Fratele Borders va face la străini în fiecare seară de-acum înainte. Am mers timpul meu deplin, până la nouă treizeci, și mie nu-mi place să-i țin pe oameni să aștepte. Doar câteva cuvinte, să devenim familiari, și atunci Cuvintele Domnului înseamnă... O dată, El să vorbească, înseamnă mai mult decât oricare să spună într-un timp de viață, doar un Cuvânt de la El.

Eu doresc să iau așa cum a fost, în seara aceasta, un text din această citire de Scriptură care ne-a dat Dumnezeu aici ca un context. Fie ca El să ni-l dea nouă. Eu vreau să iau un cuvânt: *Perseverent*.

¹⁰ Cuvântul conform cu Webster, pe unele notițe ce le am scrise aici, aceasta înseamnă, "a fi persistent," a fi *perseverent*, și, aceea este, în a face un scop; "a fi persistent," și aceea este *perseverent*.

¹¹ Oameni din toate epocile, care au credință în ceea ce ei încercă să dobândească, au fost perseverenți. Nimeni nu poate fi perseverent fără ca mai întâi el să știe ce încercă să dobândească. Și tu mai întâi trebuie să știi ce încerci să dobândești, și atunci să ai credință că tu o să obții după ceea ce încerci. Și aceea te face persistent, ceva ce tu știi că este real.

¹² Credința este bazată în felul acela. Credința nu este bazată pe un mit și pe ceva care, ei bine, care doar spune, "mergi fă asta sau fă *aceea*," pe vorbele vreunui om. Ci credința își ia locul ei de odihnă Etern pe Cuvântul Domnului, pe Cuvântul lui Dumnezeu, care este Biblia.

¹³ Acum noi credem Biblia a fi Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu. Noi credem că El este întreaga descoperire a lui Isus Cristos; descoperindu-Se în Vechiul Testament, prin profeți; Dumnezeu făcându-Se cunoscut prin Fiul Lui, Cristos Isus, și în El a locuit plinătatea Dumnezeirii, trupește. El a fost răstignit pentru păcatele noastre; a murit, îngropat, a înviat a treia zi, s-a înălțat în Cer, și este înapoi aici din nou în Numele de... În forma Duhului Sfânt,

Dumnezeu locuind... O da tă, Dumnezeu deasupra noastră; în Cristos, Dumnezeu cu noi; acum Dumnezeu în noi. Acesta-i Dumnezeu lucrându-și calea Lui înapoi în om, să se închine, să fie închinat prin om, agenția lui Dumnezeu. Dumnezeu nu face nimic în afară ca un om să-i fie agentul Lui, ajutorul Lui.

¹⁴ Iar acum oamenii care au avut credință în Dumnezeu, au fost foarte persistenți în ceea ce încearcă ei să facă. Și noi luăm oameni din toate umblările vieții.

¹⁵ Spre exemplu, George Washington, aici la Valley Forge. După ce s-a rugat toată noaptea în zăpadă, până sus la șolduri, a fost ud sus de tot în jurul brâului său, și râul era plin de ghiață. Dar el a apucat o vedenie de la Dumnezeu, el a apucat credință, că Dumnezeu urma să-i dea biruința. Și râul avea... nu a putut să aibă prea multă ghiață în el, totuși. Peste două treimi din armata lui nici măcar nu aveau încălțăminte în picioarele lor. Picioarele lor erau înfășurate în cârpe, stând în frigul acela. Dar totuși el a simțit în inima lui că Dumnezeu i-a dat lui biruința. El s-a rugat continuu. Ziua următoare, noi știm, trei gloanțe de moschetă au mers prin mantaua lui fără să-l atingă. Și râul nu a putut să-l oprească, nici un glonț de moschetă nu a putut să-l oprească. El a fost persistent, pentru că el s-a rugat continuu. Și el avea credință în ceea ce făcea el, în Acela care îl călăuzea, care era Dumnezeu.

¹⁶ Nimic nu o să-l oprească pe un om când el-el este perseverent, când el știe ce face el, și are credință în ceea ce el încearcă să realizeze.

¹⁷ Una din cele mai vechi povestiri din Biblie, unul din ei, era Noe. Noe a fost doar nu vreun om diferit. El era un om obișnuit, poate un fermier.

¹⁸ Și lumea era rea, așa cum este ea astăzi, plină de știință și oameni mari. Ei au provenit din fiii lui Cain. Fiii lui Set erau păstori smeriți, fermieri. Dar fiii lui-lui Cain erau oameni înțelepți, ziditori, și-și inventatori, și savanți, foarte deștepți, foarte religioși. Și ei aveau propria lor formă de evlavie, dar au tăgăduit, așa cum este astăzi, puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Și Noe fiind un om drept înaintea lui Dumnezeu, într-o zi Dumnezeu l-a întâlnit pe ogoare și a vorbit cu el, și i-a spus să construiască o arcă, deoarece El urma să nimicească lumea cu apă.

²⁰ Acum aceea era absolut contrar la toate măsurile științifice din ziua aceea. Vedeți, nu a plouat niciodată. Acolo-acolo nu era umezeală în aer. Și Dumnezeu a udat pământul prin irigație, sus prin pământ, cu izvoare. Și acolo nu era apă pentru așa ceva, nu-i apă în ceruri.

²¹ Știința în ziua aceea era probabil mai capabilă. Ei au realizat mai mult atunci decât sunt ei-ei în stare să explice astăzi. Ei au construit piramidele în Egipt, sfinxurile. Ei nu ar putea zidi aceea din nou. Pietrele acelea așa de înalt în aer, noi nu avem nimic cu ce să le punem acolo sus, sau nici o putere să le ridicăm. Dar cumva ei au fost în stare să o realizeze în zilele lui Enoh și Noe, înainte de potop. Și poate au ajuns la lună, și ar fi putut să aibă astronauti, și așa mai departe. Noi nu știm.

²² Dar Isus a spus, "Cum a fost în zilele lui Noe," o mare civilizație deșteaptă cum a fost atunci, "așa va fi la venirea Fiului omului."

²³ Și acum probabil că ei, în cercetarea lor științifică, ei-ei au aflat ceva acolo că ei au putut face o coloratură care ar dura până astăzi, o vopsea de vreun fel, care nu s-ar decolora.

²⁴ Și ei puteau îmbălsăma un corp, să facă o mumie, care să arate destul de natural; totuși astăzi, după patru mii de ani, ei încă arată natural. Noi nu am putea face aceea dacă noi ar trebui. Noi nu avem nimic cu ce să o facem. Noi am pierdut arta, multe arte mari care le aveau ei.

²⁵ Fără îndoială că ei aveau instrumente care să dovedească căci acolo nu era apă în aer. Și acest om venind în jur, contrar la știință, și spune că, "Acolo o să vină apă din ceruri."

²⁶ Acum, știința putea lua un instrument și să-l lanseze sus în aer, și să spună, "Uită-te aici, Noe, citește instrumentul acesta. El dă pe acest barometru aici, dacă există ceva apă sus acolo, sau nu, și acolo nu-i nimic. Acum tu spui că ea este sus acolo, și totuși cercetarea științifică arată că ea nu este acolo."

²⁷ Acea nu l-a oprit pe Noe. El era persistent. El a știut că Dumnezeu a spus, "Va ploua," și Dumnezeu era în stare să pună ploaie acolo sus dacă El a spus așa. El o va face, fie că a existat ceva acolo sau nu. Astfel el a fost persistent după ce el a cunoscut Cuvântul Domnului.

²⁸ Și când un om cunoaște Cuvântul și voia lui Dumnezeu, tu devii persistent. Tu devii perseverent. Nu contează ce spune știința, "Ei bine, ei nu pot face *aceasta*, ei nu pot face *aceea*," tu o știi, oricum. Tu ai apucat Ceva, și acel Ceva are o apucare de tine. Voi vă învățați împreună. Tu, există ceva privitor la aceasta, care tu nu o poți explica. Nu contează cât de științific pare să nu fie adevărat, totuși există Ceva în aceasta care îți spune că acesta-i Dumnezeu, și nu există nimic care să o oprească.

²⁹ Astfel noi aflăm că Noe a bătut drept înainte pe arcă, nu conta câtă dovadă științifică, "nu a fost așa, și acolo nu era ploaie." Și el a crezut-o oricum, pentru că el a auzit Cuvântul Domnului.

³⁰ Și acolo este unde credința este bazată solemn pe, AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

³¹ Moise, alt om mare, deștept care a fost crescut, născut în lume pentru o anumită realizare a lui Dumnezeu. Și el a încercat să întâmpine acest scop prin faptele lui științifice. Noi suntem învățați și ni se spune de către istorie că el a

fost un mare conducător militar, și singurul fel de a face ceva, era, să omorâ. El era așa deștept încât el îi putea învăța pe Egiptenii deștepți, înțelepciune. În toată înțelepciunea lui și tot ce știa el, totuși el a eșuat, a eșuat mizerabil, să realizeze ceea ce avea Dumnezeu în gând ca el să facă. Și în găsirea eșecului său, prin a-l ucide pe Egiptean și să-l ascundă în nisip, și să audă mustrarea de la fratele lui, sau întrebarea, "Ne vei ucide tu cum ai făcut cu Egipteanul?" Din pricina aceasta, Moise a fugit în pustie, un profet fugar.

³² După patruzeci de ani în pustie, când Dumnezeu l-a dezeducat de la lucrurile lumii, către gândul lui Dumnezeu; luând toate licențele de doctor, și totul, la o parte de la el, până când El a putut să lucreze în inima lui.

³³ Când El a avut materialul cam gata, într-o zi în timp ce el mâna oile pe partea din spate a deșertului, o cărare veche familiară, el a găsit un pom în flăcări.

³⁴ Moise, fiind un om de știință, el nu s-a apropiat de acesta în felul unui om de știință. Dacă veți observa, dacă el ar fi fost un om de știință, el ar fi spus, "Acum eu am să iau câteva din frunze din pomul acela, și le duc jos la laborator și voi afla cu ce au fost ele stropite, motivul că ele ard și nu sunt arse." Dacă el ar fi făcut aceea, atunci el nu era încă gata.

³⁵ Dar ce el a făcut, el s-a apropiat de Acesta și și-a scos încălțăminte, s-a pus pe genunchi și a început să vorbească cu El, pentru că el a știut că Acesta era supranatural. De acolo a venit Cuvântul Domnului, zicând, "Eu am auzit gemetele poporului Meu, și Îmi amintesc Cuvântul Meu. Eu te trimit pe tine jos să-i izbăvești."

³⁶ Acum uneori, în cărarea datoriei, Dumnezeu îl cheamă pe omul Lui să facă lucruri care sunt absolut ridicole pentru mintea naturală. El îi face să facă ceva care devine într-un obiect de râs. Spre exemplu, ce dacă Moise ar fi dat greș, ca un om tânăr în vârstă de patruzeci de ani, un om militar; și tronul, piciorul lui asupra acestuia, toate armatele Egiptului sub controlul lui? Și să dea greș făcând aceea, și aici el se duce jos în Egipt, dimineața următoare, după ce a întâlnit acest Înger în rug, cu nimic în mâna lui în afară de un toiag strâmb vechi de jos din deșert, cu nevasta lui șezând pe un catâr, și Gerșom pe șoldul ei, barba albă atârând jos de tot până la brâu, poate. El era în vârstă de optzeci de ani. Capul lui chel strălucind în soare, și un toiag în mâna lui, ochii lui îndreptați înspre cer, și un zâmbet pe buzele lui.

Cineva ar fi putut să spună, "Moise, unde te duci?" A spus, "Eu mă duc jos la Egipt, să cuceresc."

³⁷ Când el nu a putut s-o facă cu o armată, cum o să o facă el cu un toiag strâmb? "O, omule, tu ți-ai pierdut mintea. Tu ai-tu ți-ai ieșit din cap."

³⁸ Aceasta era o invazie de un singur om. Dar treaba despre aceasta era, că el a făcut-o, din cauză că a fost Cuvântul Domnului. Și Moise era hotărât, nu contează care erau șansele lui. Dumnezeu era cu el, și El valorează mai mult decât toate șansele.

³⁹ Dacă bărbați și femei ar putea măcar gândi aceea în seara aceasta, căci Cuvântul Domnului este Adevăr! Nu există nimic altceva. Toată Eternitatea atâră de Cuvânt. "Nici un Cuvânt," a spus Isus, "nu va da greș. Cerurile și pământul vor da, dar El nu va da."

⁴⁰ Moise a mers jos. Și el a fost foarte persistent când el și-a aruncat jos toiagul, și el s-a transformat într-un șarpe.

⁴¹ Atunci el a aflat imitatori. Aceea încă zăbovește de-a lungul cărării lui Dumnezeu, cineva să încerce să personifice ceva. Și imitatorii vin sus să facă un spectacol din acesta, și-au aruncat jos toiagele lor.

⁴² Moise a știut cu Cine a vorbit el. El a știut pe Cine a crezut el, și el a fost lămurit că El era în stare să țină ceea ce el i-a încredințat Lui către ceasul acela. Moise a stat liniștit. Atunci șarpele lui Moise a înghițit șarpele magicienilor.

⁴³ Și noi suntem învățați că tocmai același lucru se va repeta din nou, poate nu în aceeași manieră, dar se va repeta din nou în zilele din urmă. "Căci cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, așa se vor opune ei Adevărului."

⁴⁴ Moise era persistent, căci el avea o realizare, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL în spatele acesteia. "Eu voi fi cu tine."

⁴⁵ David, stând înaintea lui Saul, într-o zi. Și a auzit că un Goliat a venit afară acolo pe deal, un mare uriaș care avea degete de patrusprezece țoli. Și o suliță mare în mâna lui, de mărimea unei suveici a țesătorului, poate de douăzeci sau treizeci de picioare, mare suliță la capătul acesteia, sau, vârf, bronz. Doar imaginați-vă cât ar fi fost capul acelui om, ar fi fost de mărimea unui ciubăr, cu un coif mare de doi țoli grosime peste vârful acestuia, și bronz, totul acoperit. Și el a făcut o provocare împotriva armatelor lui Dumnezeu! Și el a spus-o în prezența lui David.

⁴⁶ Și David era un om, mic roșcat, ins micuț, poate cu umerii aplecați. Biblia a spus că el era "roșcat," un ins micuț. Nu avea nici o instruire în-în duel, cu sulițe și lucruri. Dar el păzea oi în partea din spate a deșertului, și un leu a intrat și a luat unul din mieii lui, și el a mers după el și l-a uicis cu o praștie. Noi aflăm că un urs, a încercat același lucru, și David l-a biruit.

⁴⁷ Și atunci David a spus, "Veți sta voi și să lăsați ca acel Filistean netăiat împrejur să sfideze armatele Dumnezeului cel viu?" El i-a rușinat pe frații lui; în timp ce ei au spus că el era răutăcios, el a venit afară să vadă bătălia. Totuși acolo era Ceva în David, care el știa că era mai mult decât un biruitor. Așa că a spus, "Dacă voi vă temeți să vă luptați cu el, eu mă voi duce să lupt cu el."

⁴⁸ Saul, acesta venind la generalul, Saul, și el a pus armura lui pe el, și aceasta nu se potrivea. El a aflat că vestonul

lui ecleziastic nu i se potrivea unui om al lui Dumnezeu. Și lucrul nu se potrivea. El nu a știut ce să facă. "Aceasta, eu niciodată nu am dovedit aceasta. Eu nu știu nimic despre aceste, Licențiat în Arte, și așa mai departe. Luați lucrul acesta jos de pe mine și lăsați-mă să merg pe calea în care Dumnezeu îmi dă izbăvire. Lăsați-mă să merg cu o praștie."

⁴⁹ "Păi," au spus ei, "el este un războinic din tinerețea lui, și tu nu ești nimic decât un tânăr."

⁵⁰ El a spus, "Eu sunt mai mult decât o potrivire pentru el. Lăsați-mă să merg." Și nu a contat cât de mare a arătat uriașul, și cât de nereal se părea să fie, David a fost persistent că acel Filistean netăiat împrejur nu urma să sfideze armatele Dumnezeului cel viu pe care el îl reprezenta.

⁵¹ O, dacă noi aveam mai mulți de David în armata aceasta, dacă noi aveam mai mulți bărbați care să stea și să fie persistenți, perseverenți în Credința care a fost dată sfinților odată!

⁵² Samson, un alt bărbat foarte perseverent. El s-a născut o naștere Nazarineană.

⁵³ Un *Nazarinean* înseamnă "separat pentru Cuvânt." Ce lucru frumos ar fi în seara aceasta dacă toți Creștinii ar fi Nazarineni pentru Domnul; separați nu la crezuri, ci la Cuvânt. Cristos este Cuvântul. Separați la Cuvânt!

⁵⁴ El avea șapte bucle de păr atârând în jos pe spatele lui, care era semnul că el era separat.

⁵⁵ Și atunci într-o zi el a fost întâmpinat afară pe-pe câmpii, fără nimic în mâna lui să se lupte, de o mie de Filistenii. Acei Filistenii erau bărbați ca un zid de bronz; coifuri mari grele pe capetele lor, armuri mari sus înaintea lor, și scuturi, catarama, și așa mai departe, pe ei, să evite orice proiectil; probabil coiful fiind gros de un țol, pe capetele lor.

⁵⁶ Samson nu avea nimic, dar el încă putea simți că promisiunea care i-a făcut-o Dumnezeu încă atârna pe capul lui. El încă putea să simtă ungera, cu alte cuvinte. El știa că Dumnezeu era cu el, că el a simțit buclele acelea atârând în jos în jurul umerilor lui. El a apucat ce a fost în a lui... ce putea găsi, și acesta era un os de falcă al unui catâr. Și el a stat cu aceea în mâna lui, și a fost persistent că acesta nu ar fi osul de falcă sau propriul lui braț, ci aceasta ar fi puterea Domnului. Și puterea Domnului a venit asupra lui, și el a bătut, cu acel os de falcă, o mie de Filistenii.

⁵⁷ Cum a făcut-o el? Acel os vechi, fragil, îmbibat de deșert, de falcă, dacă l-ai lovi de o stâncă, el ar zbura în bucăți; și peste coifurile care erau pe acei Filistenii, care atârnavă în jos, și frunze mari înfipte în sus pe margini așa cum a mers peste umeri, un țol grosime, și bronz. El a stat cu acest os de falcă și a doborât o mie. A spus, "Duhul Domnului a venit asupra lui." El era persistent.

⁵⁸ Într-o zi, un leu a fugit afară după el și el nu avea nimic în mâna lui. Dar Duhul Domnului a venit asupra lui, buclele lui încă atârnavă pe umărul lui, el a despiciat leul cu mâinile lui. El era foarte persistent, pentru că el a știut că promisiunea lui Dumnezeu era cu el. El era în stare să înfăptuiască orice, căci promisiunea lui Dumnezeu era cu el, să producă.

⁵⁹ Ioan a fost așa de sigur! Ioan Botezătorul, când el s-a născut, el a știut că el a fost să fie acela, după ce el a devenit destul de în vârstă să înțeleagă, în vârstă de vreo nouă ani. Tatăl lui era un preot. De obicei ei urmează linia tatălui. Dar el nu s-a dus jos la școli și seminarii, căci el a știut că slujba lui era prea importantă. El urma să-l anunțe pe Mesia. Noi știm aceea căci Îngerul a spus așa.

⁶⁰ El știa că el a fost reprezentat în Scriptură, "Glasul celui ce strigă în pustie, 'Pregătiți calea Domnului!'" El știa de asemenea că Maleahi, cu patru sute de ani înainte, a spus, "ată, Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele." După ce a fost în pustie, unde, el a primit școlarizarea de la Dumnezeu, nu de la ceva seminarie teologică așa cum a venit tatăl lui.

⁶¹ Dar el a avut o slujbă importantă. El a trebuit să-l anunțe pe Mesia, și el a trebuit să știe ce fel de semn îl va urma pe Mesia. Atunci el a observat, într-o zi, el stătea, predicând la oameni, el a spus, "Există Unul care stă printre voi acum, pe Care voi nu-l cunoașteți, a Cărui încălțăminte eu nu sunt vrednic să dezleg, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu Foc." El a fost așa de sigur de poziția lui, el a fost așa de sigur de slujba lui, încât el a spus, "El stă aici pe undeva acum, printre voi!" El nu s-a temut să o spună în fața Fariseilor și Saducheilor, și-și a soldaților, și orice altceva a mai fost. Unii din ei au așteptat după El pentru mii de ani, dar el a spus, "El stă printre voi." Nimeni nu putea să o ia de la el. El era persistent. El a fost perseverent în fața tuturor. Da.

⁶² Această femeie micuță Grecoaică, fără îndoială, a auzit despre El, a auzit de Isus, marea trezire. Un Profet tânăr venind sus în Galilea, din Nazaret, și arăta mari semne și minuni. Ea a auzit de El, și, "credința vine prin auzire." Această femeie Sirofeniciană, fiind o Grecoaică. Credința găsește surse care alții nu le văd. Când ea a auzit, ea a crezut. Ea ar fi putut auzi despre fata unui vecin fiind vindecată de epilepsie, care copilul a avut, și ei ar fi putut auzi despre această epileptică fiind vindecată. Astfel fiica ei avea nevoie de vindecare, și ea a auzit că Isus putea să o facă.

⁶³ Căci, El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup! Sfântul Ioan 1, "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Același ieri, azi, și-n veci!" El era acolo să descopere promisiunile lui Dumnezeu pentru ziua Lui.

⁶⁴ El este aici în seara aceasta să adeverească și să descopere fiecare promisiune care Dumnezeu a făcut pentru epoca aceasta. El este aici să o facă. El a fost în zilele profeților. El a fost în Moise, El a fost în David, El a fost în Ilie, El a fost în ceilalți dintre ei, să descopere promisiunea lui Dumnezeu pentru epoca aceea. Dumnezeu a împărțit Cuvântul Lui la fiecare epocă, și El trimite un profet, și Cuvântul merge la profet și îl îndreaptă, și aceea este exact ce El a făcut prin toate epocile. Și El este Dumnezeu, și nu se schimbă. Isus Cristos este acel Profet în seara aceasta care stă printre

noi. El este Acela aici în forma Duhului Sfânt, care știe totul, și poate descoperi tot ce dorește El să facă.

⁶⁵ Ea a crezut aceasta, nu contează cât de mult nu au crezut-o oamenii.

⁶⁶ Credința găsește o sursă despre care alții oameni nu știu nimic despre ea. Când un om are credință în Dumnezeu, el s-a prins de ceva care el nu o poate explica. Aceasta-i ceva de care el s-a prins. El nu o poate împinge, sau să o înlăture, sau să o tragă. Este nevoie de EL Acela-i felul cum este credința, când un om într-adevăr are credință în Dumnezeu, aceasta găsește sursa care alții nu o văd.

⁶⁷ Cuvântul Lui este o sabie. Biblia a spus așa. Voi vreți referință la aceea, ea este-ea este Evrei 4:12, cum am eu textul scris jos. Biblia a spus, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri." Această sabie trebuie să fie ținută de o mână de credință. O mână de teologie nu o va face. Aceasta trebuie să fie o mână de credință, instruită în lucruri spirituale, care cunoaște pe Dumnezeu.

⁶⁸ Iarăși, aș putea, cum eu aș putea spune aceasta. Cum credeți voi că Isus a privit peste audiență și a priceput gândurile lor? Pentru că El era Cuvântul. Să cităm restul Cuvântului aici, "Mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri, un Discernător al gândurilor și intențiilor inimii." El era Cuvântul. Acela-i motivul că El putea discerne gândurile care erau în inima lor.

⁶⁹ Seara trecută, așa cum am luat, "cum a fost în zilele din Sodoma," l-am arătat pe acel Om stând acolo, mâncând carnea unui vițel, bând lapte de la vacă, mâncând unt și pâine; stând acolo mâncând, îmbrăcat cu haine ca mine și voi, cu spatele Lui întors către cort, și a priceput despre ce se gândea Sarah în cort. Nu-i de mirare că Abraham L-a chemat Elohim, "Acel a tot suficient, Acel de sine existent," *Elohim*.

⁷⁰ Isus a spus, "Cum a fost în zilele din Sodoma, așa va fi la reîntoarcerea Fiului omului." Acesta va fi același lucru. "În zilele," ați observat voi, "în Sodoma acolo"? A spus în Luca 17:15, a spus că, "Când zilele din Sodoma, așa va fi la venirea Fiului omului, când Fiul omului este descoperit." În zilele în care Fiul omului este descoperit așa cum El a fost la Sodoma, același lucru va avea loc.

⁷¹ Noi aflăm că focul este gata, națiunile sunt gata, evangheliștii s-au dus la locurile lor, și fiecare dar este pus în ordine. Nu-i de mirare că ar trebui să fim persistenți! Nu-i de mirare că ar trebui să fim perseverenți! Noi avem să obținem un scop pentru Dumnezeu, acela este, să chemăm afară Mireasa lui Isus Cristos din toate denomiuniunile, din tot poporul, un popor separat pentru Dumnezeu.

⁷² Această Grecoaică a auzit cuvintele acestea. Ea a crezut-o. Ea avea multe piedici, dar credința ei nu avea nici una. Credința nu cunoaște piedică. Credința ei nu avea nici o piedică. Ea avea, dar credința ei nu avea. Voi ați putea avea piedici, dar, dacă voi aveți credință, aceasta nu cunoaște învingere. Ea este pozitivă. Să ne uităm la unele din piedicile ei, doar pentru un moment.

⁷³ Unele din ele ar fi putut spune, "Ține minte, tu ești dintr-o rasă diferită. Tu ești o Grecoaică, Sirofeniciană de națiune. El este un Iudeu." Cu alte cuvinte, astăzi voi ați spune, "Denomiuniunea ta nu are această trezire." Aceasta nu contează, nomiuniunea ta, dacă ea este sau nu. La femeia aceea nu i-a păsat ce nomiuniune a fost. Ea era o ființă umană a fost creată de Dumnezeu, și ea avea o necesitate, și ea avea credință și ea urma să o obțină. Fie că nomiuniunea ei coopera sau nu, nu a contat nimic pentru ea. Ea a pornit înainte.

⁷⁴ Ea ar fi putut avea un alt critic care ar fi putut să o întâmpine în jos pe linie, și să spună, "Păi, zilele miracolelor au trecut. Noi nu mai avem miracole." Acela putea să fie un Iudeu, după ce ea a intrat, ea acolo în acest ținut unde era Isus, dincolo în Galileea. "Zilele miracolelor s-au dus. Nu există un astfel de lucru." Totuși ea a fost persistentă. Ea a fost perseverentă. Bariera nomiuniională nu a oprit-o, nici oricare din ei care au crezut că zilele minunilor au trecut. Ea a știut diferit. Primul lucru, ea avea ceva înlăuntrul ei, care i-a spus că ea va căpăta ceea ce a cerut.

⁷⁵ O, poporule, în seara aceasta, dacă ați putea numai să țineți asta în inima voastră, că Dumnezeu este aici să vă dea dorința din inima voastră! Dacă voi veți împlini condițiile Lui, nimic nu poate sta.

⁷⁶ Acolo ar fi putut să vină un grup de femei la ea, și au spus, "Uite, Soră Lidia," sau orice ar fi putut să-i fie numele, "tu înțelegi că bărbatul tău te va părăsi dacă tu faci aceasta?" Fără îndoială că ea l-a iubit pe bărbatul ei, dar ea nu putea blestema sau binecuvânta Acea ce era în ea. Ceva îi spunea, fiica ei murea de epilepsie și ea a trebuit să ajungă la Isus, și, când ea a ajuns acolo, ceva urma să aibă loc, bărbat sau fără bărbat.

⁷⁷ Unele din ele ar fi putut să spună, "Ei bine, ce o să faci tu cu acest copil nenorocit dacă aceasta dă greș?" Dar ea știa că nu o să dea greș. Ceva era în ea, care i-a spus că nu putea să dea greș. Dacă El era vreodată Dumnezeu, El încă rămâne Dumnezeu. El nu poate da greș. Deaceea, ea încă era perseverentă.

⁷⁸ Atunci unele din ele ar fi putut să spună, "Cercul la care tu aparții, în societate, se va râde de tine." Râs sau nu râs, ei nu i-a contat nimic. Ceva era în lăuntru ei! Ea încă a fost perseverentă.

⁷⁹ Unii din ei ar fi putut să spună, "Tu vei fi dată afară din biserica ta." Dată afară sau nu dată afară, ea era pe drumul ei, ceva o trăgea la Isus! Nu a existat nimic să-i stea în cale, nici piedici. Ea a fost perseverentă. Nimic nu i-a stat în cale.

În sfârșit ea a ajuns unde era El.

⁸⁰ Mulți oameni gândesc, "Doar pentru că tu ajungi unde este El, totul s-a terminat." Acea-i greșit. El poate veni aici

în clădirea aceasta în seara aceasta și să Se arate viu, după două mii de ani, prin lucrurile care El le-a promis să le facă în ziua aceasta. El a făcut-o seara trecută. El o face în fiecare seară. El o face peste tot. El dovedește că El încă este viu. Și voi ați putea fi în Prezența Lui, dar aceea nu-i tot. Nu, domnule. Uneori tu întâmpini dificultate când tu vii în Prezența Lui. Ea a întâmpinat.

⁸¹ Când ea a ajuns, atunci a spus Isus, El nu a fost "trimis" la rasa ei. Tocmai în Acela la care ea a venit crezând, a refuzat-o.

Aceasta este o lecție. Tocmai Acela care... Ea a mers prin toate porțile acestea, de întristare și dezamăgire, și totul, să ajungă acolo, prin Ceva pulsând înlăuntrul ei, spunându-i să se ducă; când ea a ajuns acolo la El, El a refuzat-o, categoric. Și pe lângă aceea, El a spus că rasa ei nu era nimic decât o grămadă de câini. "Nu este potrivit ca Eu să iau pâinea copiilor și să v-o dau vouă câinilor."

⁸² Ce-i dacă El i-ar fi chemat pe-pe Penticostali, "câini"? Vai, eu nu știu ce s-ar fi întâmplat. Ce-i dacă El ar fi spus, "Câini Metodiști, câini Bapțiști"? După părerea mea, a mers înapoi și să-i spună la păstor că el de fapt avea dreptate, că nu era nimic de acest Ins. Dar dacă tu ai luat o apucare, și ceva te-a apucat pe tine, aceasta o să fie diferit.

⁸³ "Eu nu sunt trimis la voi rasă de câini. Nu este potrivit ca Eu să iau pâinea copiilor și să v-o dau vouă. Eu nu sunt trimis la voi. Trezirea voastră nu, compania voastră nu sponsorizează aceasta, și Eu nu sunt trimis la voi. Și nu este potrivit ca Eu să-Mi irosesc vremea cu voi, când voi nu sunteți nimic decât câini. Și de ce să-mi pierd Eu timpul cu voi?" Ce o dezamăgire ar fi fost aceea pentru o femeie care nu avea credință, care nu era hotărâtă! O, dacă biserica ar putea măcar vedea aceea! Dar ea încă se ținea înainte.

⁸⁴ Ea nu a fost o-o plantă de seră care trebuia să fie dădăcită, una din felul acesta care voi trebuie să le stropiți peste tot, voi știți, și să țineți insectele jos de pe ea. O plantă bună sănătoasă, voi nu trebuie să o stropiți. O plantă bună sănătoasă, o insectă nu poate ajunge la ea, ea este plină de sănătate.

⁸⁵ Și o credință bună în Dumnezeu născută din nou, o credință a Duhului Sfânt reală veritabilă, nimic nu o să o refuze. Acesta nu o poate face. Ea este persistentă. Ea merge la scopul la care Dumnezeu i l-a promis. Nu există nimic să o refuze. Ea merge oricum. Da, ea nu a fost un hibrid.

⁸⁶ Astăzi, fiecare lucru ce-l avem este hibrid. Voi vorbiți despre porumb hibrid, eu îl văd afară pe afișuri aici afară. El nu este bun. El îi omoară pe oameni. Priviți la *Reader's Digest*, a spus, "Dacă femeile continuă să-l mănânce, ce o să se întâmple, ele nu își vor mai avea bebelușii, în douăzeci de ani de-acum. Ele nu vor fi în stare să dea naștere la copiii lor." Îl descompune, până când cancerul a luat un control. O, totul, întregul lucru este mâncat de viermi. Aceea cu certitudine lovește știința, pe evoluție, afară.

⁸⁷ Isus a spus, Dumnezeu a spus, la început, "Fiecare sămânță să producă după felul ei." Voi luați porumb hibrid, și-l hibridați, și-l plantați; plantați aceeași sămânță anul următor, nu obțineți nimic. Voi aveți un bob care arată mai bine, dar voi nu aveți nimic. Ei au hibridat totul, în lume.

⁸⁸ Voi luați un catâr; și, sau luați un-un măgar și îl hibridați cu o iapă, voi obțineți un catâr, dar acel catâr ne se poate zămisli pe sine înapoi. El este cel mai neștiutor lucru pe pământ. Eu i-am mânat, toată viața mea aici, tu vei... el va aștepta până la ultimul minut de moarte, să te lovească. El nu știe nimic. Tu nu îl poți învăța nimic.

⁸⁹ Tu vorbești cu el, el este ca mulți din așa zișii Creștini cu urechile întinse afară, "Ha? Ha?" Ei nici măcar... Mugesc, și ei nu știu despre ce mugesc ei. "Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare." Dar voi luați un frumos... El nu știe de unde a venit el. El nu știe cine-i tata sau mama.

⁹⁰ Dar un cal pur sânge veritabil știe cine era tata lui, cine era mama lui, cine era bunicul, stră-bunicul, stră-stră-stră-stră-, tot drumul înapoi. El știe de unde vine el.

⁹¹ Așa știe un Creștin născut din nou veritabil de unde a venit el. Originea lui nu a fost cu John Wesley, Luther, sau altcineva. Aceasta a început la Ziua Cincizecimii, când Dumnezeu Însuși a venit printre poporul Lui. Și El este Cuvântul făcut manifestat. Tu îi poți spune Cuvântul, și el va spune, "Amin!"

⁹² Celălalt zice, "Eu nu știu despre Acela." Îl vedeți pe acel măgar, hibrid? Vedeți, el nu știe unde se duce, el nu știe de unde a venit. El este într-o stare îngrozitoare.

⁹³ Femeia aceea nu era felul acela. Ea nu a fost plantă hibridă. Ea s-a apucat de ceva. Tu nu trebuie să o dădăcești și să o stropești, și să zici, "Acum, dragă, te rog, acum lasă-mă să te implor. Tu ar trebui să vii jos." Nu, domnule. Nimeni. Totul a încercat să o împiedice.

⁹⁴ Un Creștin real se luptă pentru poziția lui. El trebuie să stea singur, el și Dumnezeu, și el se luptă fiecare țol de teren, așa că tu nu trebuie să-i dădăcești în jur.

⁹⁵ Asta-i ce se petrece cu biserica Penticostală astăzi, noi avem prunci Penticostali care doar au fost stropiți și pulverizați cu aceasta și aceea, și cealaltă, până când aceasta a mers afară la o grămadă de hibridi. Ce avem noi nevoie astăzi este o curățire a casei, de la amvon până la-la îngrijitor, și o pornire din nou, și să punem ceva credință veritabilă născută în oameni. Da.

⁹⁶ Nu, ea nu era un hibrid, așa cum o așa numită recoltă de credincioși este astăzi. Ce a făcut ea? Ea a admis că El avea dreptate, Cuvântul.

⁹⁷ Și credința întotdeauna admite căci Cuvântul este corect. Amin. Dacă credința ta nu punctează fiecare Cuvânt din Cuvântul lui Dumnezeu, cu un *amin*, acolo este ceva greșit cu experiența ta. Biblia a spus, "El este același ieri, azi, și-n veci." Dacă acesta nu spune *amin* la aceea, atunci acolo este ceva greșit. Isus a spus, "Lucrările care le fac Eu le veți face și voi." Dacă acesta nu spune *amin* la aceea, atunci acolo-i ceva greșit. Dacă el nu punctează fiecare promisiune a Cuvântului lui Dumnezeu, cu un *amin*, acolo este ceva greșit.

⁹⁸ Ea a admis că El avea dreptate. Ea a admis că ea nu era nimic decât un câine. Dar ea era după fărâmituri.

⁹⁹ Nu am fi noi. O, nu. Noi trebuie să fim așezați sus pe un scaun, și, "Dacă ei nu-mi slujesc mie prima seară, eu nu mă voi duce înapoi seara următoare."

¹⁰⁰ Acum, vedeți, o, ce deosebită a fost ea. Dată înapoi, și împinsă înapoi, împinsă afară, dată afară, orice a fost, ea a fost hotărâtă. Ea a fost persistentă, perseverentă. Ceva în interiorul ei, i-a spus că ea urma să o obțină indiferent de cât de mult a trebuit să aștepte, prin ce a trebuit ea să treacă. Ea ar obține-o oricum. Ea a fost după fărâmituri. Ea nu a vrut masă deplină. Ea a spus, "Câinii mănâncă fărâmiturile sub masa stăpânului."

¹⁰¹ Acela-i felul de-a o face. Să nu luați locul înalt; luați locul din spate. Să nu faceți... Doar să fiți persoana mică. Calea în sus este în jos, întotdeauna. "Cel ce se smerește va fi înălțat. Cel ce se înalță va fi umilit." Calea în sus este în jos, întotdeauna.

¹⁰² Amintiți-vă, ea niciodată nu a văzut un miracol. Ea era dintre Neamuri, dar ea avea credință.

¹⁰³ Ea a fost ceva ca și curva, Rahab. Ea le-a spus iscoadelor... Ea nu a spus, "Așteptați până văd cum își peaptnă Iosua părul. Ce, cum arată toți generalii voștri? Sau ce fel de săbii folosesc ei? Ce instrumente au ei? Ce fel de armament?" Ea a spus, "Eu am auzit că Dumnezeu este cu voi. Aceea-i suficient de bine pentru mine. Eu vreau milă." Ea a crezut.

"Credința vine prin auzire, și auzind din Cuvântul lui Dumnezeu."

¹⁰⁴ Priviți, "Pentru această vorbire, pentru această vorbire," a spus Isus, pentru că ea era persistentă, și venea.

¹⁰⁵ Acum, la început, ea l-a chemat, "Fiul lui David." Acum dacă... Ea avea, ca una dintre Neamuri, nu avea pretenții asupra Lui ca Fiul lui David. Dar când ea a spus, "Doamne," El era Domnul ei, dar nu Fiul lui David, la aceasta.

¹⁰⁶ Ea avea apropierea corectă la darul lui Dumnezeu. Și aceea-i singura cale ca să primiți vreodată ceva, este să veniți prin apropierea corectă. Ea a fost prima dintre Neamuri pe care s-a înfăptuit vreodată un miracol. Credința admite că Cuvântul este corect, ea este smerită și reverențioasă. Și la fel este astăzi, a vrea să iei orice parte, oriunde, "doar așa ca să ajung acolo."

¹⁰⁷ Ați observat-o vreodată pe Marta, în Prezența lui Isus, a perseverat? Marta, când ea a ieșit, deși ea avea un frate care l-a iubit pe El, deși ea și-a deschis casa și a părăsit biserica, și așa mai departe, și Lazăr și El erau prieteni; și Lazăr era mort, în mormânt, și a fost înăuntru acolo pentru patru zile, deja deteriorându-se. Nasul i-a căzut înăuntru, carnea lui jos de pe oase. El era mort.

¹⁰⁸ Eu am vorbit cu o femeie care aparține la altă credință care nu crede că El nu a fost mai mult decât un profet sau un om bun.

¹⁰⁹ Eu voi admite că El era un profet. Dar, El era mai mult decât un profet, El era Dumnezeul profeților. El era tot ce au fost profeții, era în El, plus Dumnezeu, și toate din acestea împreună l-au făcut pe El.

¹¹⁰ Noi ne-am dus jos, într-o seară, ea a spus, "Dacă eu îți dovedesc, D-le Branham!" A spus, "Eu am doar o greșeală cu Mesajul tău."

Am spus, "Eu sper că Domnul are, are numai o greșeală, să găsească cu mine."

¹¹¹ A spus, "Te lauzi prea mult despre Isus." A spus, "Tu Îl faci Dumnezeu."

¹¹² Am spus, "El era Dumnezeu. Dacă El nu era Dumnezeu, El a fost cel mai mare înșelător ce l-a avut lumea vreodată."

Ea a spus, "Tu Îl faci Divin."

Am spus, "El a fost Divin."

"O," a spus, "El era-El era un om bun."

¹¹³ Am spus, "El a fost mai mult decât un om bun. El a fost Dumnezeu. El a fost Di vin."

A spus, "Eu îți voi dovedi, prin Biblia ta proprie, că El nu a fost Di vin."

Am spus, "Cum o poți face?"

¹¹⁴ Ea a spus, "În Sfântul Ioan, al 11-lea capitol, când Isus a mers la mormânt, să-l învieze pe Lazăr, Biblia a spus, 'El a plâns.'"

Și am spus, "Este aceea Scriptura ta?" Am spus...

"Da."

Am spus, "Tu omiți..."

A spus, "Cum putea El să plângă și să fie Divin?"

¹¹⁵ Am spus, "El era și om și Dumnezeu. Acela era om care a plâns, desigur. Eu voi admite că acela era un om care a plâns. Dar când El a stat la marginea mormântului, și-a îndreptat trupul Lui fragil, și a spus, 'Lazăre, vino afară,' și un om care era mort, patru zile, a stat pe picioarele lui și a trăit din nou, acela a fost mai mult decât un om." Da, domnule.

¹¹⁶ Putrezirea și-a cunoscut stăpânul. Sufletul și-a cunoscut Creatorul. Și el era într-o călătorie de patru zile pe undeva; eu nu știu, și nici voi. Dar, oricum, când El a vorbit, el a venit înainte. Amin. Acela era mai mult decât un om.

¹¹⁷ El a fost un om când a venit jos de pe munte, în seara aceea, după ce El a venit, era flămând; a venit jos uitându-se în pomi, să găsească ceva să mănânce, uitându-se la un pom, când El a blestemat pomul care nu avea rod. El a fost un om când El a fost flămând. Dar când El a luat cinci pogăcele și doi pești, și a hrănit cinci mii, au cules șapte coșuri pline de fărâmituri rămase, acela a fost mai mult decât un om. Asta-i tot.

¹¹⁸ El era un om când El s-a culcat acolo afară pe apă în noaptea aceea, în spatele unei corăbii. Putere a ieșit din El, tot timpul zilei, predicând, și vindecând pe bolnavi; putere plecând din El, de la popor, discernând gândurile în inima lor. Și zece mii de draci din mare au jurat ca ei să-L înecă în noaptea aceea. Acela mică corabie veche ca un dop de sticlă acolo afară, săltând în sus și-n jos. Deavolul a spus, "Eu L-am prins acum." Și se părea că totul s-a sfârșit. Dar când El s-a ridicat o dată, a venit sus și și-a pus piciorul pe marginea corăbiei, și a privit în sus și a spus, "Pace, fii liniștită," și vânturile și valurile L-au ascultat, acela era mai mult decât un om. Acela era Dumnezeu.

¹¹⁹ El a fost un om când a strigat după milă, la cruce, adevărat. Când a strigat după o băutură și ei I-au dat oțet, acela a fost un om. Când El a murit, sângerând, plângând, răstignit, pironit la o cruce, El era un om. Dar în dimineața de Paști când El a rupt sigiliile mormântului și a înviat din nou, și a spus, "Eu sunt Cel ce am fost mort, și viu pentru totdeauna," acela era mai mult decât un om. El a fost Dumnezeu într-un om, Fiul Său.

¹²⁰ Nu-i de mirare, că Marta cu înțelegerea aceasta, ea era perseverentă în Prezența lui Isus. A spus, "Dacă Tu erai aici fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da Ție."

¹²¹ O, dacă noi ne-am pune măcar cuvintele acelea în inimile noastre în seara aceasta! "Eu știu că eu șed într-un scaun cu rotile. Eu știu că am cancer, am boală de inimă, orice este aceasta. Eu știu că doctorul spune că ultima mea oră este apropiată. Dar chiar și acum, Doamne!" Orice îi ceri lui Dumnezeu, El o va face. Și El este așezat la mâna dreaptă a Majestății Sale, să facă mijlocire pe mărturisirea noastră. Doar să fiți așa de persistenti cum a fost Marta.

¹²² Se părea că El a refuzat-o. A trimis după El, și El nu s-a dus. A trimis din nou, și El nu s-a dus. În sfârșit, după ce el a fost îngropat, patru zile, iată-L aici. Dar ea încă a fost persistentă. Ea a apucat ceva. Ea a văzut lucrările Lui și ea a știut că era Dumnezeu. Ea a știut că a fost. Ea a fost persistentă. Ea a primit ceea ce a cerut.

¹²³ Femeia Sunamită, în prezența lui Ilie, a fost persistentă. O, copilul a fost mort, și zăcea pe patul lui. Și Ilie a încercat să ia un toiag uns și să-l trimită, prin Ghehazi, să-l pună peste copil. Dar credința ei nu a fost în toiag, ea a fost în profet. Ea a știut că Dumnezeu era în profet, căci ea a văzut cuvintele care el le-a spus să vină la împlinire. El era un profet adevărat, și ea a știut că ce el a spus a venit de la Dumnezeu. Și ea a spus, "Cum sufletul tău trăiește, eu nu te voi părăsi până când aflui de ce." Și ea a stat cu el. Ea a fost persistentă până când a primit ceea ce a cerut.

¹²⁴ Aceasta îmi amintește, aici nu de mult, o femeie mică venind din California, când eu încă am locuit în Jeffersonville. A fost cu vreo trei sau patru ani în urmă. Ea avea o tumoare, și tumoarea singură a cântărit cincizeci de livre. Ei au trebuit să o care în clădire, au așezat-o înapoi. Ei... Ea a știut că eu urma să fiu acolo în seara aceea. Ea s-a gândit că eu urma să mă rog pentru bolnavi. Dar eu am venit doar să-i vorbesc audienței, poate cam ce avem noi aici în seara aceasta. După ce am terminat de vorbit... Careva din ei i-au spus ei, "El nu se roagă pentru bolnavi în seara aceasta."

¹²⁵ Dar ea a vrut să i se facă rugăciune, ea a spus în inima ei, și a crezut. Ea a fost în adunare înainte, și a spus, "Eu cred că dacă Fratele Branham s-ar ruga pentru mine, eu aș fi vindecată." Și în seara aceea, doi sau trei dintre diaconi au trecut-o în jur, și au mers afară pe marginea casei... clădirii, au venit roata în spate, au așezat-o la ușă.

¹²⁶ Și eu am pornit să umblu afară cu Billy Paul, prin spate. Ea m-a apucat de cracul pantalonului, cam așa. Ea a spus, "Frate Branham," a spus, "Eu întotdeauna am crezut că dacă tu i-ai cere lui Dumnezeu, Dumnezeu m-ar vindeca."

¹²⁷ Eu mi-am pus mâna peste ea, am spus, "Atunci soră, după credința ta, să ți se facă ție."

¹²⁸ Câteva luni după aceea, eu o întâlnesc acolo într-o-o adunare acolo. Acolo era ea, stând cu o talie perfectă. Tumoarea de cincizeci de livre era dusă. Ea a spus, "Eu voi lua orice femeie de aici în camera de îmbrăcare, și o las să vadă dacă există o urmă oriunde pe mine. *Aici* este poza mea cum am fost."

¹²⁹ Ce a fost aceasta? Fie că te-ai rugat pentru bolnavi sau nu, ea a fost persistentă. Ea a venit din California, să fie vindecată, și ea nu se ducea înapoi în vreun alt fel decât să fie vindecată. Ea a fost persistentă.

¹³⁰ Eu îmi amintesc să fiu chemat la marginea patului unui băiat muribund, aici câțiva ani în urmă, cu difterie neagră. Și ei nu au vrut să mă lase să merg înăuntru acolo, pentru că eu aveam copii. Doctorul a spus, "Tu nu poți să te duci înăuntru acolo, tu ești un om căsătorit."

¹³¹ Eu știam că el era Catholic, și am spus, "Dacă-dacă băiatul era Catholic, l-ai lăsa pe preot să meargă înăuntru?"

El a spus, "Da, dar el este-el este necăsătorit."

Am spus, "El vizitează copii, și așa mai departe."

A spus, "Aceasta nu este chestiunea, D-le Branham."

¹³² Am spus, "Tu ai lăsa pe un preot să meargă înăuntru să-i dea ultimele ritualuri. Acesta-i ultimul ritual. Băiatul moare. Lasă-mă să merg la el."

¹³³ Ei bine, în sfârșit l-am convins. Și el m-a îmbrăcat ca un Ku Klux Klan, sau ceva, tot felul de lucruri peste.

¹³⁴ Și bătrâna mamă și tatăl stăteau acolo. Eu am părăsit o adunare, și-bătrâna mamă și tatăl au spus, "Dacă tu vei veni să te rogi, copilul meu va trăi." Băiatul era în vârstă de vreo șaptesprezece, optsprezece ani. Avea o cardiogramă, un aparat acolo, de vreun fel. El a fost inconștient pentru două sau trei zile, și el nu știa nimic. Mama și tatăl m-au primit așa cum am intrat. Am îngenunchiat jos și m-am rugat o mică rugăciune simplă de credință.

Am spus, "Domnule, îl crezi tu pe Dumnezeu?"

¹³⁵ El a spus, "Cu toată inima mea, singurul lucru ce vreau să-l faci este să-i ceri lui Dumnezeu. Dumnezeu îl va da."

¹³⁶ Am spus, "Îți mulțumesc, frate, pentru încrederea ta. Fie ca eu niciodată să nu o trădez."

¹³⁷ Am pus mâinile peste micuțul băiat, și m-am rugat, "Doamne Isuse, lasă credința acestui tată și a mamei să se unească cu a mea, și să vină înaintea tronului Tău în seara aceasta. Lasă ca acest băiat să trăiască și să nu moară, pentru că noi credem. În Numele lui Isus."

¹³⁸ M-am ridicat. Și tatăl s-a întins dincolo și a apucat pe mamă peste micuțul plămân de fier vechi, dintr-un lucru în care el respira acolo, și a spus, "Mamă, nu este aceasta minunat? Nu este aceasta minunat? O, este așa de minunat!"

¹³⁹ Și felcerița aceea mică stând acolo, ea era uimită. Acea bonetă mică parcă era să cadă jos de pe capul ei. Ea s-a uitat în jur, și a spus, "Domnule, eu nu înțeleg. Cum puteți acționa în felul acela, tu și soția ta, și fiul vostru moare?"

El a spus, "Scumpa, fiul meu nu moare."

¹⁴⁰ "Ei bine," a spus, "doctorul a spus că el va muri." A spus, "Acela," orice a fost aparatul, a spus, "când o inimă se duce vreodată așa de jos, cu febra aceasta, niciodată nu a fost cunoscut, în istorie, ca vreodată să vină înapoi."

¹⁴¹ Eu niciodată nu voi uita credința aceluia patriarh bătrân. El aparținea la, eu cred, la mișcarea A. B. Simpson. A mers sus și și-a pus mâinile pe umeri, el era în vârstă de vreo șaizeci de ani, și-a pus mâinile pe umerii acestei fetițe, a privit-o în față. A spus, "Scumpa, tu privești la aparatul acela. Acea-i tot la ce știi tu să privești. Dar eu privesc la o promisiune, care Dumnezeu a spus că El o va face."

¹⁴² Depinde la ce vă uitați. Ei se îmbrățișau unul pe altul, și se bucurau acolo, frate. Și el este căsătorit, și este un misionar în Africa acum, cu doi copii. De ce? Pentru că un tată și o mamă se puteau ține înaintea când era ora cea mai întunecată. Persistent! Da, domnule, persistent! Aveți credință în Dumnezeu!

¹⁴³ Micuțul Mica, în prezența tuturor acelor patru sute de profeți instruiți, era persistent când el a avut o vedenie de la Dumnezeu. Deși ei... El era contrar. Și l-au întâmpinat și i-au spus, "Acum noi te vom pune înapoi în asociație dacă tu vei spune doar același lucru, tu, ce ei spun."

¹⁴⁴ El a spus, "Cum viu este Domnul, eu voi spune numai ce El îmi spune să spun." Și vedenia lui a fost examinată cu Cuvântul lui Dumnezeu, și el și-a pronunțat profeția, indiferent.

¹⁴⁵ Ei au spus, "Noi îl vom arunca în celulele din lăuntru, și-i dăm întristare, pâinea întristării, și ape de întristare." "Și când ei vin înapoi," el a spus că se va ocupa de el, Ahab a spus.

¹⁴⁶ El a spus, "Dacă tu vii de fapt înapoi, Dumnezeu nu mi-a vorbit." El a fost persistent. El știa unde stătea el.

¹⁴⁷ Omul orb care a fost vindecat de Isus nu putea să argumenteze teologia lor. Ei au spus, "Cine ți-a deschis ochii?"

El a spus, "Un Om numit Isus din Nazaret."

¹⁴⁸ A spus, "Acest Om este un păcătos. Noi nu știm de unde a venit El."

¹⁴⁹ Acum, el le-a dat un răspuns bun. El a spus, "Voi sunteți conducătorii religioși din ziua aceasta. Și acest Om mi-a dat vederea, și totuși voi nu știți de unde vine El." El avea o teologie destul de bună de-a lui proprie. El nu se putea certa cu ei. Dar el a știut un lucru, el putea vedea. Și el nu s-a rușinat. Tata și mama lui s-au rușinat să spună ceva despre aceasta, dar nu el. El a văzut-o. El a simțit-o. El avea rezultatele acesteia. Ceva i-a spus lui, și el a fost persistent.

¹⁵⁰ Filip, îndată ce el a văzut, lecția de seara trecută, ce, când a venit sus în Prezența lui Isus Cristos, când el a văzut a lui Simon... sau fratele lui Andrei. Fil-...

¹⁵¹ Petru a venit sus în Prezență, care era Simon atunci, a venit în Prezența lui Isus. Simon a fost învățat, ca un copil, că Mesia va fi un profet. Când el a pășit în Prezența Lui, și El i-a spus, "Numele tău este Simon și tu ești fiul lui Iona." El a fost persistent. El a fost gata atunci. A devenit capul bisericii.

¹⁵² Când Filip a văzut Aceasta, el a cunoscut un alt cititor bun al Bibliei care a cunoscut Adevărul. El a fost persistent. El a mers în jurul muntelui și l-a adus.

¹⁵³ Și când Natanael a venit, un om de renume, un adevărat Evreu într-adevăr, un om, Evreu trainic, om foarte bun, integritate bună, el era un om mare. Dar în prezența preotului său și în prezența fiecăruia din ei, când Isus s-a uitat asupra lui și a spus, "iată un Israelit în care nu este viclenie," el a spus, "Rabunule, cum m-ai cunoscut Tu? Eu

niciodată nu Te-am văzut înainte. Cum ai știut Tu cine eram eu?"

¹⁵⁴ El a spus, "Înainte să te cheme Filip, când tu erai sub pom, Eu te-am văzut."

¹⁵⁵ El a căzut la picioarele Lui, și a spus, "Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu. Tu ești Împăratul lui Israel." De ce? El a fost persistent indiferent de ce a crezut altcineva. El a întâlnit Lucrul despre care el a citit. Ce s-a așteptat el să afle în Isus, el a aflat.

¹⁵⁶ O mică femeie prostituată a venit afară la o fântână, într-o zi, să ia apă. Acolo ședea Isus, un Om obișnuit îmbrăcat în haine obișnuite, mâncând hrană obișnuită, vorbind limbă obișnuită, doar limbaj de stradă obișnuit cum vorbea oricare altul. Și ea a vorbit cu El; El a vorbit cu ea. El a aflat unde era vina ei, și El a spus, "Du-te ia-ți bărbatul și vino aici."

Ea a spus, "Eu nu am bărbat."

¹⁵⁷ A spus, "Tu ai spus bine. Tu ai avut cinci, și acela cu care tu trăiești acum nu este al tău." Repede acea sământă predestinată din inima ei a atins Viața!

¹⁵⁸ Când Acea i-a lovit pe Farisei, Aceasta doar a schimbat întregul lucru în negru. Ei au spus, "Acest om este Beelzebub. El este un ghicitor."

¹⁵⁹ Dar ea a știut căci Cuvântul era "mai ascuțit, mai puternic decât o sabie cu două tăișuri, și un Discernător al gândurilor din inimă."

¹⁶⁰ Ea a spus, "Domnule, eu pricep că Tu ești un Profet. Noi nu am avut unul timp de patru sute de ani. Eu pricep că tu ești un Profet. Dar noi știm căci când Mesia vine, El ne va spune aceste lucruri."

¹⁶¹ El a spus, "Eu sunt Acela care îți vorbește." Cu siguranță că Acel care a făcut miracolul nu o să spună o minciună. El era un Profet. Ea... El a spus, "Eu sunt acel Mesia. Eu sunt Acela, care îți vorbește. Eu sunt El."

¹⁶² Acum să încerci s-o oprești? Dacă careva a fost vreodată în Orient, voi știți, omul de pe stradă niciodată nu va auzi o prostituată. Ea nu avea voce deloc. Dar încearcă s-o oprești, ca o casă în flăcări într-o zi cu vânt, tu nu a-i putea s-o faci. Drept în stradă a mers ea, țipând, "Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia? Acolo șade El afară acolo la fântână acum. Acela-i chiar Mesia. Noi am așteptat după Omul acela să vină, și acolo șade El. El mi-a spus lucrurile acestea." Biblia a spus că poporul a crezut din cauza mărturisirii femeii.

¹⁶³ În încheiere, eu aș putea spune. Eu văd niște persoane Spaniole șezând aici, eu aș putea spune aceasta. Eu am fost în vechiul Mexic, nu de mult, la-la arenă jos acolo, ceva fel de loc. Noi nu am putut ajunge în ringul taurilor, sau ringul cel mare, dar noi am obținut un loc acolo unde s-au adunat câteva mii de persoane. Fratele Espinoza, mă gândesc că-i un frate din Adunarea lui Dumnezeu, voi toți îl cunoașteți, din California. El era traducătorul meu.

¹⁶⁴ Seara înainte de aceea, acolo a fost un om bătrân orb să vină peste platformă, care nu putea vedea deloc. M-am uitat la el. Eu aveam pantofi buni, și haine bune. Sărmanul om bătrân, zdrențaros, pantalonii tot sfărtecați, pălăria lui veche cusută cu-cu, se părea, sfoară de legătorie. Și el era orb; barba albă atârna în jos. Bătrânele lui, picioarele lui bătrâne, și poate nu a avut încălțăminte, cu anii. Prăfuit peste tot. Total orb. M-am uitat la el. M-am gândit, "Tatăl meu ar fi fost cam de vârsta aceea, dacă el ar fi trăit."

¹⁶⁵ M-am strecurat acolo la el. Am spus, "Cum o mai duci?" Fratele Espinoza a tradus.

¹⁶⁶ Mi-am pus piciorul alături de al lui, să aflu. Acolo era o cortină mică de-a latul platformei de vreo patru sau cinci ori așa de lată ca aceasta. M-am gândit, "Dacă pantofii mei i se potrivește, eu îi dau pantofii mei." O, picioarele lui erau mult mai mari decât a mele. Mi-am pus umerii către a lui, parcă îmi puneam brațele în jurul lui, umerii lui erau mai lați decât ai mei. Am văzut atunci că nu-i puteam da haina mea. M-am gândit, "Dumnezeule, ce pot eu să fac? Sărmanul ins bătrân, probabil că nu a avut o masă decentă în viața lui." Și acolo era el, mâncând tortilas vechi refuzate jos acolo pe undeva; dar totuși a trebuit să cheltuiască ce bani puțini avea, să cumpere o lumânare de grăsime, să o ardă pe un altar de aur de un milion de dolari, pentru păcatele lui, să trăiască în așa superstiție și întuneric ca acela! M-am gândit, "Ce timp! Cum poate soarta să fie așa de rea?"

¹⁶⁷ Mi-am pus brațul în jurul lui, și am strigat, "O Dumnezeule, ai milă asupra lui!"

¹⁶⁸ El a strigat, "Gloria a Dios!" Și cam la timpul acela m-am uitat în jur, el putea să vadă așa de bine cum am putut eu, mergând peste platformă.

¹⁶⁹ Și-seara următoare când noi am venit înăuntru, acolo era o claie de haine vechi și fulare, și pălării, în sus de trei sau patru picioare înălțime, cam așa, peste tot de-a latul. Cum au știut ei vreodată la care le aparținea? Voi credeți că le-a păsat? Ei au venit la biserică în dimineața aceea la ora opt sau nouă, fără scaune în care să șadă; chiar acolo afară, și a turnat în jos ploaia, și doar se rezemau unul de altul. Femeile cu părul lor tot atârna în jos, și țineau copii și lucruri. Turnând în jos ploaia, au venit la ora nouă, și eu nu aș fi fost acolo până pe la opt jumate sau nouă în seara aceea. Ei să se asigure că ei urmau să fie acolo. Au stat chiar acolo așteptând până am venit înăuntru.

¹⁷⁰ Ei m-au lăsat în jos pe o scară din frânghie, în spatele arenei, unde am venit înăuntru în felul acesta, am pășit afară la platformă. Billy Paul... Și un om pe care l-am chemat Mariana, care înseamnă „mâine," el a fost întotdeauna așa de încet să vină să mă ia. Și astfel am spus, "Doar vino mâine, tu deja ai ruinat seara." Așa că el m-a adus acolo și m-a

lăsat jos, și am venit înăuntru pe platformă.

¹⁷¹ Fratele Jack Moore, mulți din voi îl cunoașteți, doar dincolo aici la Shreveport, el a fost cu mine; și Fratele Espinoza și câțiva dintre frați. Atunci când noi stăteam acolo pe platformă, a venit Billy. Am auzit că acolo a fost un mare uruit, afară de tot acolo, acolo erau mii de mii șezând înăuntru acolo.

¹⁷² Billy a spus, "Tati, tu va trebui să faci ceva. Micuța femeie Spaniolă de aici," a spus, "ea are un copil mort în brațele ei." A spus, "Copilul acela a murit azi dimineață, spun ei, devreme. Și-și Mariana le-a împărțit cartonașele acelea de rugăciune, și," a spus, "și el nu are nici un cartonaș de rugăciune, și nici eu nu am unul." A spus, "Și ea este hotărâtă să aducă copilul în rândul de rugăciune." A spus, "Noi avem vreo patru sute acolo, gata să se facă rugăciune pentru ei."

¹⁷³ Am spus, "Ei bine," am spus, "doar fă-o să stea înapoi. Căci, dacă ea ajunge înainte, aceea îi va porni pe fiecare din ei să facă așa." Și am spus, "Noi nu putem face asta. Spune-i doar să între în rând poate mâine. Noi încă o să fim aici mâine să-i dăm un cartonaș de rugăciune."

¹⁷⁴ El a spus, "Tu să vii acolo și încearcă." A spus, "Eu am trei sute de ușieri acolo care nici măcar nu o poate ține, și," a spus, "și ea nu ar cântări nouăzeci de livre." Și a spus, "Tu nu o poți ține." A spus, "Ea îți fuge printre picioare, sare peste umerii lor, sau orice, cu acest copil mort."

¹⁷⁵ Și am spus, "Frate Jack," am spus, „ea nu mă cunoaște. Ea nu m-ar deosebi de tine. Du-te jos și roagă-te pentru copil, și aceea o va rezolva în felul acela." Și am spus, "Copil mort?" A spus, "Da." Am spus...

¹⁷⁶ Eu am vorbit despre credință fiind substanța, substanța lucrurilor pentru care se speră. Și eu vorbeam. Și Fratele Espinoza a început să vorbească înainte, așa cum eu vorbeam. Fratele Jack a pornit în jos să se roage pentru copil. Și cum am început să mă uit, m-am uitat afară aici înaintea mea, și acolo era un copil mic Mexican, fără dinți, el era așa micuț. El a zâmbit, privind la mine, o vedenie.

¹⁷⁷ Am spus, "Așteaptă un minut, Frate Jack. Aduceți copilul aici." Și astfel ei au deschis calea.

¹⁷⁸ Aici vine femeia micuță, cu mărgelile de rugăciune în mâinile ei, și căzând pe dușumea, strigând, "Padre ! "

¹⁷⁹ Și am-am ridicat-o sus. Am spus, "Să nu faci." Ea avea o pătură mică albastră cu alb, cu dungii; un micuț, prunc înțepenit, cam așa de lung, zăcând în brațele ei.

Am spus, "Întreab-o când a murit."

¹⁸⁰ A spus, "A murit în biroul doctorului, dimineața aceea, pe la ora nouă." Și aceasta era pe la nouă jumate sau ora zece în seara aceea. Și doar udă leoarcă, ea a stat; părul ei tot în jos. Femeie mică drăguță, și, ea, probabil primul ei copil. Ea arăta să fie în vârstă de douăzeci și cinci de ani, sau ceva.

¹⁸¹ Și am spus, "Frate Espinoza, să nu traduci rugăciunea aceasta, pentru că eu tocmai am văzut o vedenie despre un micuț mort co-... sau un copil mic acolo afară răsând la mine." Am spus, "Acesta ar putea să fie copilul."

¹⁸² Și mi-am pus mâna pe pătura mică, și am spus, "Scumpe Tată Ceresc, eu nu știu ce a însemnat vedenia, dar eu l-am văzut pe copilaș. Dacă copilul acela, Tu ești gata să-l chemi înapoi la viață, eu voi chema după viața lui, în Numele lui Isus Cristos." El a dat drumul la un scâncet, și a lovit pătura aceea și a început să țipe în felul *acela*. Și eu...

¹⁸³ The Business Men's *Voice* l-au publicat, nu cu mult în urmă. Am spus, "Frate Espinoza, să nu spui nimic despre aceea acum. Tu să trimiți un curier după copilul acela și femeia aceea, și du-l la doctor și să obții o declarație semnată înainte să publici aceea acum," am spus, "pentru că aceasta trebuie să fie adevărat. Noi nu știm." Așa, așa că ei au trimis un curier.

¹⁸⁴ Și doctorul a semnat o declarație, "Copilul a murit cu dublă pneumonie," dimineața aceea în a lui... la ora nouă în biroul lui. "El nu avea respirație. Inima lui i-a fost dusă, a fost mort și țeapăn."

¹⁸⁵ Și acolo era acea femeie mică. De ce? Pentru că ea a fost persistentă. Nimic nu urma să o oprească. Ea a fost persistentă. Ea a fost perseverentă, chiar dacă preotul ei ar fi dat-o afară din biserică (cu certitudine el ar fi), indiferent de ce s-a întâmplat. Ea s-a întâmplat să se uite la gard, cu câteva seri înainte, și ea l-a văzut pe acel om bătrân orb să-și primească vederea. "Dacă Dumnezeu putea să dea vedere la orb, El ar putea învia pe cel mort!" Și ea avea o necesitate. Ea era persistentă, ca femeia Sirofeniciană. Ea și-a primit dorința pentru că a fost persistentă.

¹⁸⁶ Frate și soră, noi suntem în Prezența lui Isus Cristos. El a spus, "Oriunde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, acolo sunt Eu în mijlocul lor. La orice sunt ei de acord, ca atingând un lucru, și cer, ei vor primi." Să fim noi acum persistenți în Prezența lui Dumnezeu, așa cum ne aplecăm capetele.

¹⁸⁷ Grațiosul nostru Tată Ceresc, noi am vorbit pentru vreo treizeci și ceva de minute acum, sau mai mult, pentru Împărăția Ta. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Dumnezeu a făcut promisiunea. Dumnezeu este obligat față de promisiunea Lui. Lasă-ne, Doamne, să ne amintim, și să fim ca femeia aceea mică, persistentă. Dacă Isus este aici în mijlocul nostru, atunci lasă-ne să ne ținem de El până când am obținut lucrul pentru care am venit.

¹⁸⁸ Dacă există aceia aici, în seara aceasta, care nu sunt mântuiți, fie ca ei să se țină până când harul de mântuire a lui Dumnezeu i-a primit.

¹⁸⁹ Dacă ei sunt aici fără de botezul Duhului Sfânt, fie ca ei să fie ca acea femeie micuță, să nu lase ca timpul sau orice altceva să le stea în cale. Ei să țină și să fie perseverenți până când Duhul Sfânt le umple viața cu harul lui

Dumnezeu.

¹⁹⁰ Dacă ei sunt bolnavi, fie ca ei să nu fie slabi. Fie ca ei să țină ca Iacob, cât de perseverent a fost el. El s-a ținut, și a spus, "Eu nu Te voi lăsa să pleci până când Tu nu mă binecuvântezi." Binecuvântarea aceea a însemnat viață pentru el, și așa înseamnă aceasta pentru noi în seara aceasta. Și vindecarea înseamnă viață pentru noi, Doamne.

¹⁹¹ Ne rugăm ca Prezența Ta să vină, ca noi să fim în stare să ne apucăm de Tine, și Tu să ne apuci pe noi, cum ai făcut Tu cu Iacob, acel prinț luptător; ca Tu să ne schimbi numele, de la o carte de biserică aici pe pământ, la Cartea Vieții Mielului în Cer. Perseverent, ținând înainte până când Dumnezeu confirmă promisiunea Lui în noi! Noi o cerem în Numele Lui.

¹⁹² Doamne, noi știm că un Cuvânt de la Tine va însemna mai mult decât milioane care oricare altul ar putea vorbi. Vino, Doamne, și adeverește aceasta, că eu am spus Adevărul. Tu ești același ieri, azi, și-n veci. Tu ești Cuvântul. Tu ai fost Cuvântul care a fost în Noe. Tu ești Cuvântul care a fost în Moise. Tu ai fost Cuvântul care a fost în Ilie. Tu ai fost Cuvântul care a fost în David. Tu ești Cuvântul care s-a făcut trup și este printre noi în seara aceasta. Tu ești aici să adeverești fiecare promisiune care Tu ai făcut-o pentru ora aceasta. "Cum a fost în zilele Sodomei," toate promisiunile acestea care Tu le-ai promis, Tu ești aici să confirmi Aceasta. Acordă-o, în seara aceasta, Tată. Noi vom urmări să Te vedem aici.

¹⁹³ Iar apoi fie ca biserica să se întindă în sus prin credință și să se apuce, și să zică, "Eu sunt perseverent, Doamne. Eu voi sta aici ca judecătorul nedrept de care a avut văduva o apucare." Și dacă acel judecător nedrept, să se scape de femeie, i-a dat dorința ei, cu cât mai mult va da Tatăl Ceresc la aceia care El se așteaptă să se țină de El în seara aceasta? Admite aceasta, în Numele lui Isus, ne rugăm. Amin. Domnul să fie binecuvântat!

¹⁹⁴ Eu vreau să văd... Billy, ai împărțit tu cartonașe? [Cineva răspunde – Ed.] Două sute? Care sunt acelea care le-ai dat astăzi, H? De unde am început noi; unu, seara trecută, nu-i așa? ["Da."] Să începem de altundeva în seara aceasta. Cartonașul de rugăciune în seara aceasta este H.

¹⁹⁵ Ori cine are cartonașe de rugăciune, țineți-vă de ele. Vedeți, noi o să ne rugăm pentru fiecare. Doar țineți-vă, țineți de acel cartonaș de rugăciune. Tu îi dai la un om un cartonaș de rugăciune, el este șaiszeci la sută vindecat chiar atunci. Vedeți? El știe că el o să ajungă în rând, așa că el doar îl va ține. Acela-i motivul că noi le împărțim.

¹⁹⁶ Să începem de la, să vedem, de la... hai să o facem de la optzeci în seara aceasta, începem de la optzeci, nouăzeci, o sută. Cine are cartonașul de rugăciune H, H, ca Cerul? H, optzeci, ridică-ți mâna. Vedeți dacă eu sunt... Poate eu sunt greșit. Noi vom începe de altundeva atunci. Domnule? Eu nu l-am văzut. [Cineva spune, "Departa în spate." – Ed.] O, înapoi. În regulă, vino aici, domnule. H, optzeci.

¹⁹⁷ H, optzeci și unu, cine are optzeci și unu? Ridică-ți mâna. Optzeci și unu, pe aici. Vino, doamnă.

¹⁹⁸ Optzeci și doi, cine are optzeci și doi, ai vrea să-ți ridici mâna sus? Chiar aici, optzeci și doi? În regulă, optzeci și doi, cine are cartonașul de rugăciune H, optzeci și doi? Acolo este optzeci, optzeci și unu; noi vrem H, optzeci și doi. Cum ai spune aceasta în Spaniolă? Ar putea să fie cineva în Spaniolă. În regulă, în regulă, optzeci și doi.

¹⁹⁹ Optzeci și trei. H, optzeci și trei, cine are cartonașul de rugăciune H, optzeci și trei? Uitați-vă pe cartonașul vostru de rugăciune. Uitați-vă la cartonașul de rugăciune al vecinului, poate ei sunt surzi și nu pot auzi. H, optzeci și trei, optzeci și trei?

²⁰⁰ Să nu luați cartonașele acelea dacă nu o să le folosiți. Vedeți? Le luați, folosiți-le. Vedeți? Să nu le pasați la altcineva. Păstrațile voi înșivă. Voi o să fiți refuzați în rândul de rugăciune, vedeți. Așa că luați-vă cartonașul, veniți, ascultați la instrucțiuni înainte de adunare. Luați-vă cartonașul de rugăciune și atunci stați în scaunul vostru, vedeți.

²⁰¹ H, optzeci și trei, unde este acesta? Optzeci și patru? Doamna de aici. Optzeci și cinci, optzeci și șase. Așa este, răspundeți repede. Optzeci și șase, optzeci și șapte, optzeci și opt, optzeci și nouă. Nouăzeci, nouăzeci și unu, nouăzeci și doi, nouăzeci și trei, nouăzeci și patru, nouăzeci și cinci, nouăzeci și șase, nouăzeci și șapte, nouăzeci și opt, nouăzeci și nouă, o sută. Numără-i, Frate Grant, dacă tu vrei, și vezi dacă ei toți intră în rândul de rugăciune.

²⁰² Acum eu am să le cer la fiecare înăuntru aici acum. Noi vom termina în vreo zece, cincisprezece minute. Eu o să le cer la fiecare înăuntru aici să rămâneți în locurile voastre, care nu ați fost chemați. Fiți foarte reverențioși, tăcuți. Fiți persistenți acum.

²⁰³ Să vă dau o altă mică povestire. O dată, acolo era o femeie. Isus a... Faima Lui s-a răspândit departe acolo în Gadara, și o femeie mică a venit jos; sau, nu în Gadara, a fost un alt ținut. Și ea a auzit de El. Ea avea o scurgere de sânge. Ea a venit la adunarea unde a fost Isus, la malul mării, dar ea nu a putut să ajungă la El. Și astfel ea a spus înlăuntru inimii ei, acum ascultați, înlăuntru inimii ei, că, "Dacă eu îi pot atinge haina Lui, eu mă voi face bine." Vă amintiți povestirea? Acum, ea s-a strecurat acolo și l-a atins haina.

²⁰⁴ Acum ce s-a întâmplat? Isus s-a întors și a spus, "Cine M-a atins?"

²⁰⁵ Păi, Petru l-a dojenit. Doar gândiți-vă la asta acum, în timp ce ei văd dacă ei sunt toți acolo. Petru l-a dojenit. El a spus, "Doamne!" Ceva în felul acesta, „Păi, oamenii se întrebă dacă Tu ești în toate mințile.”

²⁰⁶ Păi, fiecare, "Bună, Rabunule! Bună, Profetule! Acesta-i Profetul tânăr din N azaret? Acesta este Profetul Galilean? Bună, acolo!"

²⁰⁷ "La o parte cu un astfel de Om," a spus preotul și toți ceilalți. "Îndepărtați-vă de la El, toți."

²⁰⁸ Dar el a ținut mai departe tot la fel, ea a ținut. Ea a spus, "Dacă eu îi ating numai haina Lui!" Ea a atins.

²⁰⁹ Atunci Petru a spus, "Ei bine, Tu îi faci pe oameni să gândească că Tu Ți-ai ieșit din minți."

²¹⁰ El a spus, "Dar Eu îmi dau seama că Eu am devenit slab." Cât de mulți știu asta? *Virtute*, care înseamnă "tărie," s-a dus de la El.

²¹¹ Și El a privit în jur peste audiență până când El a găsit femeia. Și când El a găsit-o pe micuța doamnă, ce a spus El către ea? El a spus, "Credința ta te-a mântuit." I-a spus despre scurgerea de sânge, că ea a fost mântuită. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²¹² Acum câți cred că El este același ieri, azi, și-n veci, ridicați-vă mâna sus. Câți știți că acesta-i Adevărul? În Evrei 3, zice că, "Chiar acum El este un Mare Preot care poate fi atins de simțurile infirmităților noastre." Câți știu asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²¹³ Ei bine, dacă El este același ieri, azi, și-n veci, ... Numai, El nu este, în formă fizică; când El se întoarce așa, timpul este terminat, El va lua Biserica cu El.

²¹⁴ Dar El este aici în forma Duhului Sfânt, să vină în mine și în voi, și să înfăptuiască aceleași lucrări ale Lui. El a spus, în Ioan 14:12, "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac le va face și El." Este asta corect? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²¹⁵ Și dacă Cuvântul este în noi, și noi spunem Adevărul, și acesta este Cuvântul care El l-a promis pentru astăzi, atunci nu este Cuvântul lui Dumnezeu "mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, și un Discernător al gândurilor și intențiilor inimii"? Spune Biblia aceea? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Nu a fost că toți profeții puteau discerne gândurile din-din mintea oamenilor? Este asta corect? ["Amin."] De ce? Acesta a fost Cuvântul care era în ei, Cuvântul lui Dumnezeu pentru ziua aceea. Vedeți? Așa-i cum au fost ei adevărați. Acelea erau împuternicirile lor. Nici unul din ei nu au aparținut la o organizație, nici unul, niciodată nu. Împuternicirile lor era slujba lor.

²¹⁶ Dumnezeu a spus, "Dacă ar fi unul printre voi, care este spiritual sau un profet, și ce el spune vine la împlinire, atunci să ascultați de el, căci Eu sunt cu el. Dar dacă nu vine la împlinire, ei bine, să nu-l ascultați." Și aceasta trebuie să nu fie numai o dată, trebuie să fie continuu tot timpul; de la profeți.

²¹⁷ Există un dar de profeție, care este în biserică, care trebuie să fie examinat de-de examinatori, înainte să poată să fie spus la biserică, desigur. "Să fie înaintea a doi sau trei judecători, și atunci acesta-i spus către ea."

²¹⁸ Dar un profet este născut un profet, predestinat, rânduit dinainte. "Ieremia," a spus Dumnezeu, "înainte chiar ca tu să fii format în pântecele mamei tale, Eu te-am rânduit un profet peste națiune." Ioan Botezătorul, șapte sute și doisprezece ani înainte să se nască, "El era glasul celui ce strigă în pustie, 'Pregătiți calea Domnului.'" Vedeți? Sigur.

²¹⁹ Observați, acum, când Isus a fost aici pe pământ, El a făcut jertfa pentru vindecare și pentru mântuire. Credem noi asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Isus nu ar putea veni în seara aceasta și să vă mântuiască; El deja a făcut-o. Chestiunea păcatului a fost rezolvată. El este Mielul lui Dumnezeu care ia, a luat la o parte păcatele lumii. "El a fost rănit pentru fărădelegile noastre. Cu rănilor Lui am fost vindecați." Acesta-i un timp trecut. Nu contează cât de mult ai țipa, și cât de mult ai țipa, aceea nu ți-ar face nici un pic de bine până nu ai acceptat-o.

²²⁰ "Și El este un Mare Preot așezat la mâna dreaptă a Majestății în Înălțime, să facă mijlociri pe mărturisirea noastră." Voi trebuie să o acceptați și să o mărturișiți. Vedeți, aceea-i corect. În același fel prin vindecare.

²²¹ Dar ce-i dacă El a stat aici în seara aceasta, purtând acest costum care El mi l-a dat? Ce ar face El în rândul de rugăciune? Cum ați ști că acesta era Isus? Vedeți? Acum, atât cât cineva vine și zice, "Isuse, vrei Tu să mă vindeci?"

El ar spune, "Eu deja am făcut-o."

²²² Acum dacă el avea urme de cuie în mână; și oricine ar putea avea aceea, vedeți, orice urmă ar putea să fie.

²²³ Dar ce este aceasta, cum știți voi, cum știți voi ce fel de viță este aceasta? Aceasta-i ce fel de viață are aceasta în ea. Și fiecare viță, dacă prima... Prima ramură care vine afară din acea Viță, Isus Cristos, ei au scris o Carte a Faptelor în spatele ei. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dacă Ea pune vreodată alta, ei vor scrie o altă carte a faptelor. Căci dacă ea a rodit struguri, cea dintâi, data următoare ea nu poate avea lămâie. Dar, o viță de lămâie poate trăi înăuntru acolo, aceasta-i o roadă citrică. Dar ea trăiește de la sine; ea întotdeauna va produce lămâie, aceasta-i vița altoită în ea. Dar dacă Vița însăși produce o ramură, ea va produce roade cum a rodit prima, căci aceasta va fi Viața care-i în Isus Cristos va fi în vița aceea. Așa este.

²²⁴ Isus a spus, "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac le va face și el." Acum dacă El era aici, El ar fi cunoscut prin Viața Lui, și prin lucrurile care El le-a promis pentru epoca aceasta.

²²⁵ Câți ați fost aici seara trecută, să vă vedem mâinile. Practic toți dintre voi, eu presupun. În regulă. Acum aici sunt persoane...

²²⁶ Fiecare în rândul acela, din câte știu eu, este un străin total față de mine. Dacă aceea-i așa, ridicați-vă mâna sus. Fiecare este un... Ești tu un străin? [Persoana zice, "Da." – Ed.]

²²⁷ Câți de-acolo afară este străin față de mine? În regulă. Singurul lucru ce eu îl cer să faceți este să aveți credință și

să credeți că eu v-am spus Adevărul.

²²⁸ Acum, priviți, Cristos a promis aceste lucruri pentru zilele din urmă. Acum, eu știu că ați avut mari războinici aici în oraș, poate Oral Roberts și, oh, ca răposatul Jack Coe și acei oameni mari de credință; ei și-au trăit timpul. Dar amintiți-vă ultimul semn care lumea Neamurilor l-a văzut înainte ca fiul promis să sosească în timpul lui Abraham, care este părintele tuturor, și Isus a promis același lucru; ultimul semn care i-a fost arătat la Biserica aleasă, acum amintiți-vă, acolo era Unul. Doi au mers jos și au predicat în Sodoma, ei niciodată nu au arătat acest semn; nici nu este acesta astăzi. Dar la Biserica chemată-afară, semnul s-a arătat; și așa a profetizat Isus că acesta va fi același lucru, vedeți, Dumnezeu manifestat în trup, vedeți, discernând gândurile care sunt în inimă. Vedeți? Acum, El a promis asta! "Și cerurile și pământul vor eșua, dar Acela nu."

²²⁹ Acum dacă El va manifesta aceea, să arate că El este aici prezent, câți dintre voi Îl veți crede pentru vindecarea voastră și orice aveți nevoie? [Adunarea se bucură – Ed.]

²³⁰ Acum, Doamne Isuse, acum aceasta-i către Tine, Tată. Oricare este voia Ta, lasă să se facă. Eu sunt slujitorul Tău. Aceștia sunt toți slujitorii Tăi, sau mulți din ei înăuntru aici. Lasă ca aceia care nu sunt slujitorii Tăi, prin Prezența

Ta... știind că poate înainte de dimineață ei vor trebui să se uite în fața Ta. Acum Tu poți zâmbi asupra lor cu har, dar atunci Tu vei fi judecătorul lor.

²³¹ Lasă să vină la împlinire, Doamne, ca Isus să vină printre noi, în seara aceasta, și să înfăptuiască și să facă cum a făcut El înainte de răstignirea Lui; va fi asigurare pentru noi, în fața religiilor păgâne, că Salvatorul nostru nu este mort, ci a înviat din morți. Și după două mii de ani, El este tot așa de viu în seara aceasta cum a fost El atunci. Și fie ca noi, ca acei din Emaus, să zicem, "Nu ne-au ars inimile înlăuntrul nostru, așa cum ne-a vorbit El pe drum?" Lasă ca Prezența Ta să fie cunoscută. Fie ca noi să Te vedem, în seara aceasta, în Puterea învierii Tale. Și atunci fie ca poporul să creadă atunci, Doamne, din cauza marei Tale Prezențe auguste. Noi cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²³² Acum eu iau fiecare spirit... Fiecare din voi sunteți un spirit. Amintiți-vă, voi niciodată nu m-ați văzut pe mine; voi vedeți această carapace veche uzată aici care declară acest Glas. Acum acest Glas sau vine de la Dumnezeu, sau nu vine, la fel ca al vostru. Acest glas este doar purtat în jur în această carapace, care eu o voi schimba cândva pentru una nouă care nu va îmbătrâni. Dar, prietene, fiecare un spirit. Astfel când vă mișcați, vedeți, când voi aveți control acolo, vedeți, aceasta întrerupe. Doar ședeți foarte liniștiți, fiți în rugăciune. Eu vreau ca voi... Dacă Dumnezeu face ceva, noi ar trebui să fim mulțumitori Lui. Cu certitudine. Lăudați-L, apoi fiți reverențioși și vegheați. Doar stați foarte liniștiți, și credeți cu toată inima voastră.

²³³ Acum voi acolo afară care nu aveți cartonaș de rugăciune, nu contează unde sunteți, voi doar să credeți și spuneți aceasta, "Doamne Isuse, ce ne-a spus el este în Biblie. Noi... eu știu că Tu ai promis aceea, și eu știu că acesta trebuie să fii Tu. Acesta nu poate să fie acel om; el este un om cum sunt eu, sau ca soțul meu, sau ca fiul meu, sau fratele, sau ce altceva." Vedeți?

²³⁴ Dar un dar nu este ceva, un cuțit, care-l iei și te duci să faci lucruri cu el, un dar. Într-una din aceste zile, eu o să-mi iau un cort mare și vin la un oraș, și doar stau pentru vreo lună la un timp, vedeți, și învăț, totuși. Un dar, este să te dai pe tine afară din cale, așa ca Dumnezeu să poată veni înăuntru, să vedem ce El arată, ce face El. Un dar nu este, "Eu am putere să fac *aceasta*, eu am putere!" Puterea ta a unui dar este să te dai la o parte din cale. Și darul care Dumnezeu ți l-a dat, operează prin aceea atunci, vedeți, după ce tu ești afară din cale. Vedeți?

²³⁵ Acum, eu nu pot să-L fac să-mi spună nimic. El trebuie s-o facă. Acum să economisim timp... Eu sunt foarte târziu.

²³⁶ Dar vino aici, doamnă, eu vreau să stai chiar aici. Eu am vorbit câteva minute în urmă despre o femeie la... la fântână. Ai fost tu aici seara trecută? [Sora spune, "Nu, domnule." – Ed.] Tu nu ai fost aici. Ai fost tu vreodată într-una din adunări înainte? ["Nu, domnule."] Nu ai fost înainte. Aceasta-i prima dată a ei. Noi suntem străini. Ea nu a fost aici seara trecută. Niciodată nu a avut instrucțiuni despre aceasta. Nimic decât doar să stai aici. ["Așa este."] Acum noi stăm. Tu îți amintești povestirea despre femeia la fântână? ["Da, domnule."] A fost o mică panoramă ca aceasta, și Omul și femeia s-au întâlnit pentru prima dată în viața lor.

²³⁷ Acum, această femeie era în, ea era în... Ea era în rușine. Ea s-a măritat de prea multe ori, și ea-și ea a trăit cu un om cu care ea nu a fost măritată, și-și acesta a fost un lucru foarte rău. Și Isus a vorbit cu ea.

²³⁸ Acum vă amintiți, că El a spus, în Sfântul Ioan 5:19, "Adevărat, adevărat, Eu vă spun, Fiul nu poate să facă nimic în Sine; decât ce El vede pe Tatăl făcând, aceea face Fiul la fel." De aceea, Isus nu a făcut nici un lucru fără ca mai întâi să-l vadă într-o vedenie, sau El a spus ceva greșit acolo. "Fiul nu face nimic până când El vede pe Tatăl să-l facă mai întâi." Nu *să-Laudă*; "îl vede pe El să-l facă." Și atunci Tatăl...

²³⁹ El avea nevoie să meargă pe la Samaria. El se ducea la Ierihon, dar El a mers sus la Samaria, cetatea din Sihar. Și El a întâlnit-o pe această femeie, și El a început să vorbească cu ea până când El a aflat unde era necazul ei. Atunci El i-a spus necazul ei, și repede, ea în starea aceea, ea a recunoscut că acela era semnul lui Mesia.

²⁴⁰ Ei bine, dacă acela era El ieri, ar fi același Cel de astăzi, dacă El este același ieri, azi, și-n veci. Este asta adevărat, audientă? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Vedeți?

²⁴¹ Acum ne întâlnim pentru prima noastră dată. Eu nu sunt El, și tu nu ești ea, dar El încă este Dumnezeu. [Sora zice,

"Amin."-Ed.] Așa este, vezi. Acum dacă tu poți să ai credință în-în ce spun eu, în Cuvânt! Eu niciodată nu voi spune nimic decât ce este în acest Cuvânt. ["Laudă Domnului!"] El ar putea să facă lucruri în afara aceluia Cuvânt; dar doar atât timp cât El face A ceea, eu știu că Acela-i corect, atunci, înțelegi. ["Da, domnule."] Și acum tu nu mă cunoști pe mine, eu nu te cunosc pe tine.

²⁴² Astfel de aceea dacă tu erai bolnavă, și eu mi-am pus mâinile peste tine, și am strigat, ca acel mare războinic, Fratele Roberts, sau careva din aceia, Fratele Allen sau careva din acei oameni, pun mâinile peste tine și zice, "Aleluia, Domnul ți vindecă," aceea-i bine. Tu crezi aceea, și aceasta va lucra. Înțelegi? [Sora zice, "Amin." – Ed.] Înțelegi? Dar acum ce-i dacă El stă aici și spune ceva ce tu ai făcut, sau ceva motiv că tu ești bolnavă, sau ceva ce s-a întâmplat în jos prin viață, sau ceva ce tu nu ar fi trebuit să faci? ["A ceea va fi bine."] O, că aceea, tu ai ști că aceea trebuia să fie corect, chiar clar pentru mintea ta atunci. ["Așa este."] Așa este.

Ar fi a voastră, acolo afară? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁴³ Acum despre ce îi vorbesc eu femeii? Vedeți, eu nu am ținut pe mesajul acela în seara aceasta (am ajuns la perseverent), vedeți, aceasta m-ar schimba în a predica. Și acum trebuie să vin înapoi la discernământ, relaxându-mă, punând pe William Branham acolo la o parte.

²⁴⁴ Câți a-ți văzut vreodată acea fotografie luată aici la Houston? Și acum... Acesta-i aici. El este afară în față aici acum, vedeți. Acela plutește chiar alături, între mine și femeie, chiar acum. Iată-L acolo, învârtindu-se chiar în jur. Dacă femeia a vrut să mărturisească la aceasta; ea știe, în ultimele ei secunde, acolo a fost ceva ca un simțământ foarte bun. [Sora spune, "Da." – Ed.] Dacă asta-i așa, ridică-ți mâna sus. ["Amin. Amin."] Vedeți? Eu mă uit drept la El. Vedeți, aceasta-i ca și cum ai trăi într-o altă dimensiune. Eu îl urmăresc, prin femeie. ["Amin."]

²⁴⁵ Acum, doamna, un lucru, ea este extrem de agitată. [Sora zice, "Da."] Și aceea-i pentru ce ai vrut tu să mă rog. Și aceea-i doar natural căci acum din cauza acestui timp al vieții în care tu trăiești, ajungând la această vârstă și așa mai departe, aceea te face agitată.

²⁴⁶ Un alt lucru, tu ai ceva în partea ta laterală, aceasta-i-aceasta-i ca bule mici de aer, parcă, se adună în partea ta laterală. [Sora zice, "Așa este." – Ed.] Acum este asta așa? ["Da, domnule."] Ridică-ți mâna sus, dacă aceea... ["A ceea-i-aceea-i o declarație de la doctor."] Vezi? ["Laudă Numelui Său sfânt!"]

²⁴⁷ Acum, vedeți, acolo-i acela din nou, cineva zice, "El a ghicit." Tu, eu am să-l numesc cine-i acela, într-una din aceste zile, înțelegeți. Să nu faceți aceasta. Voi nu vă puteți ascunde acum, țineți minte, vedeți. Cuvântul, El este aici, Însuși. Nu eu, prietene; eu sunt doar fratele vostru. Dar Cuvântul este aici.

²⁴⁸ Aici, ea este o persoană bună, să vedem dacă eu am ghicit aceea. Eu nu știu acum ce am spus. Aceasta va trebui să vină prin banda aceea, căci eu o știu. Acum doar un moment. Da. Da, ea-ea devine agitată, care aceea-i cauza de la un timp, vârsta ei și lucruri. Ea este...

²⁴⁹ Și atunci, alt lucru, tu ai avut o-o operație. [Sora spune, "Da, domnule, am avut." – Ed.] Și aceea era o afacere feminină, cândva în urmă. Așa este. ["Da."] A ceea te-a făcut mai agitată decât întotdeauna. Așa este, nu-i așa? ["Da, domnule, așa este."] Aha, așa este. Și aceea te-a făcut agitată, căci, la timpul acesta din viață, te-a făcut mai agitată. Acum, tu gândești că eu o ghicesc? ["Nu."]

²⁵⁰ Aici este un alt lucru. Acolo este o-o fată cu tine, fetiță. Și ea este aici, și ea suferă cu oreon. [Sora spune, "Da. Amin." – Ed.] Este asta așa? Așezată acolo afară. Și acolo este o femeie, altă femeie, o prietenă de-a ta ["Da, domnule."], și ea are opresiune mintală ["Da."], ca agitație și apoi mintal. ["Amin."] Este asta așa? ["Aleluia!"] Acum când te duci înapoi, pune batista aceea pe ele; oreonul va pleca și ea va trece peste aceasta, și tu vei fi bine. Mergi, crede în Numele Domnului Isus.

²⁵¹ Credeți voi? [Adunarea se bucură și zice, "Amin." – Ed.] Acela era Isus ieri, acela-i Isus astăzi! Voi trebuie să știți că acela este Cineva, vedeți. Da. Cineva trebuie. Acum, acolo, priviți, aceea era înapoia mea. Vedeți? Vedeți? Aceasta nu este... Eu nu aș putea face aceea. Voi-voi știți că aceasta trebuie să fie ceva Putere, nu-i așa? ["Amin."] Credeți voi că acesta-i Domnul Isus, conform cu promisiunea Lui? ["Amin."] Domnul să vă binecuvânteze.

²⁵² Cum o duci, doamnă? Eu sunt un străin față de tine, de asemenea. Eu nu te cunosc. Eu nu te-am văzut în viața mea. Noi suntem străini. Aceasta-i prima noastră dată că ne întâlnim, din câte știu eu. Dar acum dacă Domnul Isus mi-ar spune ceva despre tine, ca ceva ca la doamna aceea acolo, orice era aceasta, ai crede tu că acesta era Domnul Isus în loc de... Acesta nu aș fi eu, tu știi. Și acum tu ai putea, ca Fariseii, să zici, "Acesta-i Beelzebub, un duh necurat."

²⁵³ Și deoarece ei au spus că Duhul lui Dumnezeu, care făcea lucrarea aceea în El, era "un duh rău," a fost hulă împotriva Duhului Sfânt, care niciodată nu se va ierta când Acesta vine în ziua aceasta. Acela-i motivul că această națiune stă în judecată astăzi. Nu a rămas nimic pentru ea decât judecată. Ea este plină de Jack Rubys, și așa mai departe, așa că nu poate fi nimic altceva să i se întâmple decât judecată.

²⁵⁴ Acum tu ești bolnavă. Tu ai fost înăuntru la un doctor. El de fapt a sfătuit o operație. Acela operație este pe colon. [Sora zice, "Așa este." – Ed.] A ceea-i adevărat, nu-i așa? ["Amin."]

²⁵⁵ Aici este un alt lucru. Tu ești într-o necesitate disperată a unui spiritual... [Sora zice, "Da. Amin." – Ed.] Tu nu te-ai simțit bine. Tu cumva te-ai spălat la o parte, puțin, și tu vrei să vii înapoi. ["Așa este."] Ei bine, tu ești înapoi acum. Acum du-te, crezând cu toată inima ta, și te vei face bine, în Numele lui Isus Cristos. Păcatele îți sunt iertate acum.

Acum du-te, crezând.

²⁵⁶ Acum, nu eu am spus, "păcatele iertate." El a spus aceea. Vedeți, acesta nu am fost eu. Acesta a fost El, vedeți.

²⁵⁷ Credeți voi? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Acum aceasta ar trebui să vă facă pe restul din voi doar să știți că acesta-i El aici. Nu este așa? ["Amin!"] Dacă ați vrea doar să credeți! Doar aveți credință. Nu vă îndoiiți. Fiți reverențioși și credeți-l pe Dumnezeu. Acum, vedeți, voi sunteți în Prezența Lui.

²⁵⁸ Acum, dacă unul din discernămintele acelea l-au făcut pe Fiul lui Dumnezeu să spună, "virtute a ieșit," ce vă gândiți că mi-ar face aceasta mie, un păcătos salvat prin harul Lui? Înțelegeți? Aceasta ar fi, voi știți cum ar fi.

²⁵⁹ Doar un moment, aceasta nu este femeia. Spune, tu care tocmai ai fost vindecată, acolo, doamnă, mergând înapoi la locul tău, uită-te la mine doar un moment. Acolo este un-un om așezat chiar înaintea ta acolo, care are boală de sinus, șezând chiar acolo. Da. Crezi tu că Dumnezeu te va face bine? Tu crezi? În regulă.

²⁶⁰ Spuneți-mi ce a atins el. Eu nu-l cunosc pe om, nu l-am văzut niciodată în viața mea. Dacă aceea-i corect, dă din mână, dacă noi suntem străini unul la altul.

²⁶¹ Acum, priviți, ca voi să puteți ști altceva. Soția lui șezând lângă el acolo, crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce-i rău cu ea? Mă veți crede voi că sunt profetul Lui, sau slujitorul Lui? O veți face voi? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁶² Ea are febră de fân. Dacă aceea-i corect, ridică-ți mâna sus, doamnă. În regulă. Acum dacă voi amândoi credeți! Voi ați atins Ceva. Credeți acum, și aceasta vă va părași.

²⁶³ Credeți voi pe Dumnezeu? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Nu vă îndoiiți. Aveți credință în Dumnezeu.

²⁶⁴ Aici este un om. Eu niciodată nu l-am văzut pe acest om. El este cam un pic mai tânăr decât mine, și eu niciodată nu l-am văzut înainte. Dacă noi suntem străini, domnule, unul cu altul, ridică-ți mâinile sus. În regulă. Eu niciodată nu l-am văzut.

²⁶⁵ Acum să luăm un tablou, în Biblie, hai să luăm când... când Isus l-a întâlnit pe Simon Petru. Eu mi l-aș imagina a fi un om cam ceva de vârsta aceea, rărindui-se părul, când Isus l-a întâlnit. Acum urmăriți. El a vorbit cu el.

²⁶⁶ Acum, dacă eu nu-l cunosc pe om, niciodată nu l-am văzut, noi amândoi cu mâinile sus, noi suntem total străini unul la altul. Acum, celelalte erau femei, să vedem despre acest om.

²⁶⁷ Acum tu uită-te la mine, doar un moment, ca fratele tău. Și acum dacă Domnul ar spune ceva ce tu ai făcut, sau ceva ce ar fi trebuit să faci, sau nu a trebuit să faci, sau orice este aceasta, tu vei ști dacă este adevărul sau nu. [Fratele zice, "Da, domnule." – Ed.] Tu ai ști. Și atunci dacă El îți poate spune ce-i rău cu tine, sau ceva ce este în mintea ta, care este boala ta, sau-sau ceva în felul acela, îți spune ceva care tu-tu vei ști dacă este adevărul sau nu. Atunci dacă El îți poate spune ce a fost, și tu știi dacă-i adevărat sau nu; dacă El îți spune ce o să fie, atunci tu știi că aceea trebuie să fie adevărat.

²⁶⁸ Acum ar face aceea pe fiecare înăuntru aici... Doar îmi iau timpul cu omul acesta, și vorbesc cu el. Acesta este cel dintâi.

²⁶⁹ Acum tu te uiți încoace, doar un moment, așa cum vorbim. Fie ca Domnul să mă ajute acum. Și crezi tu că ce Biblia spune este adevărat? [Fratele zice, "Da, domnule." – Ed.]

²⁷⁰ Tu crezi că aceasta este ora în care Isus este să vină; că Biserica a venit de la justificare, sanctificare, botezul Duhului Sfânt, chiar ca piramida ca aceea care vine? Și acum piatra de vârf urmează să trebuiască să fie așa de perfectă încât, când Piatra de vârf vine, ea trebuie să se îmbine chiar cu aceasta. Slujba trebuie să pornească în felul *acesta*, și doar să vină la minoritate tot timpul, devenind grupuri mai mici, și grupuri mai mici, până când în final Piatra se întâlnește cu clădirea. El este Piatra de vârf, ia toată clădirea cu El, care este Biserica. Toți dintre ei vor învia, drept înapoi de la această prima strajă, înainte până la a șaptea, și se duc toți în Răpire. Fiecare își aveau ziua alocată lor, și ei și-au avut reformatorii lor și fondatorii, și așa mai departe, peste tot în jos. Și această zi din urmă, a venit într-un vultur din nou, care este înapoi în epocă profetică, să aducă aceasta laolaltă.

²⁷¹ Crezi tu aceea, Cuvântul și Piatra, Cel care vine? [Fratele spune, "Eu cred." – Ed.] Tu ai un simțământ foarte bun la tine, domnule.

²⁷² Acum, care-i necazul tău, tu ai avut un accident. În acel accident, tu ai fost gazat cu gaz de monoxid de carbon. Aceea-i adevărat. El te-a otrăvit. El te-a otrăvit în ficatul tău, și tu ai avut necaz cu acela. Tu ai avut necaz cu stomacul tău. [Fratele zice, "Drept." – Ed.] Tu ai avut necaz cu inima ta. ["Drept."] Și aceasta te-a făcut așa de agitat până când te-ai format într-o complicație. Tu ești sărac, trebuie să te duci înapoi la lucru. Dar te temi să te duci înapoi la lucru, tu te temi de acel gaz de monoxid de carbon. Dar o să fie totul în ordine. Acum, ține minte, dacă-dacă Isus Cristos îmi va spune cine ești, vei... Acum lucrurile acelea erau adevărate, nu-i așa? Dacă El îmi va spune cine ești, o vei accepta tu și vei ști, și te duci înapoi și să fii cu bucurie bună? O vei face tu? Numele tău este D-ul Wagner. ["Așa este."] Du-te înapoi, pe drumul tău.

²⁷³ Credeți voi acum? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Cu toată inima voastră, voi credeți? ["Amin."] "Dacă tu poți crede, toate lucrurile sunt... Toate lucrurile sunt posibile pentru acei care cred."

²⁷⁴ Acum crezi tu că Dumnezeu va vindeca boala aceea de femei pentru tine? Acum doar mergi peste platformă

zicând... [Sora strigă – Ed.] Amin. Vedeți? Dumnezeu să te binecuvânteze.

²⁷⁵ Acum, doamnă, când tu te scoli dimineața, tu ești înțepenită, tu de-abea că nu poți să te miști în jur prea mult, artrita. Dar crezi tu că Dumnezeu vindecă artrita? [Sora spune, "Da." – Ed.] În regulă, du-te pe drumul tău, zicând, "Mulțumesc Ție Doamne." ["Dar eu-eu nu am... Am nevoie de vindecare pentru nervi."] În regulă, domnule, aceea-i ce ți-a cauzat artrita ta, înțelegi, erau nervii tăi. "Dacă tu poți să crezi, toate lucrurile sunt posibile," dar mai întâi tu trebuie să o crezi.

²⁷⁶ Ce gândești tu, domnule? Crezi tu cu toată inima ta? Crezi tu că Dumnezeu vindecă boală de inimă și te face bine? [Fratele zice, "Sigur cred!" – Ed.] În regulă, mergi pe drumul tău, spune, "Mulțumesc Ție, Doamne Isuse."

²⁷⁷ Acum, doamnă, tu ești umbrită, aceea înseamnă cancer. [Sora spune, "Corect." – Ed.] Crezi tu că Dumnezeu va vindeca cancerul? ["Da."] În regulă, acceptă aceasta și mergi pe drumul tău, zicând, "Mulțumesc Ție, Scumpe Dumnezeule," și crede cu toată inima ta.

²⁷⁸ Dumnezeu poate vindeca boală de stomac, sau orice altceva. Crezi tu aceea? [Sora zice, "Da, domnule." – Ed.] În regulă, mergi pe drumul tău, și bucură-te, zicând, "Mulțumesc Ție, Doamne Isuse."

²⁷⁹ Crezi tu că Dumnezeu va vindeca boala ta de femei, picurătura aceea? În regulă, mergi pe drumul tău, zicând, "Laudă Domnului." Crede cu toată inima ta.

²⁸⁰ Crezi tu că Dumnezeu vindecă sinusita și asma, și toate lucrurile acestea, te face bine? Mergi pe drumul tău, bucurându-te, zicând, "Mulțumesc Ție, scumpe Dumnezeule."

²⁸¹ Ce-i dacă eu nu ți-am spus nimic, doar mi-am pus mâinile peste tine, tu ai crede aceasta? În Numele Domnului Isus, fii vindecat. Crede cu toată inima ta.

²⁸² Vino, doamnă. Crezi tu cu toată inima ta? Stare anemică și boală de inimă, crezi tu că Dumnezeu te va face bine? Dacă tu crezi, mergi pe drumul tău, spune, "Mulțumesc Ție, Doamne Isuse," și să te faci bine.

²⁸³ În regulă, domnule. Vino, doamnă. Crezi tu că Dumnezeu vindecă Diabet și-i face pe oameni bine de la diabet? [Sora zice, "Da." – Ed.] Atunci mergi pe drumul tău, zicând, "Mulțumesc Ție." Crede cu toată inima ta, vezi.

²⁸⁴ Dumnezeu vindecă agitația și boala de stomac, de asemenea. Crezi tu că El te face bine? Mergi pe drumul tău, bucurându-te. Mănâncă-ți cina, și fii cu un curaj bun.

²⁸⁵ Vino. Un stomac agitat, de asemenea. Crezi tu că Dumnezeu te va face bine? [Sora zice, "Da, domnule." – Ed.] Mergi pe drumul tău, și mănâncă, și să te faci bine. Crede cu toată inima ta.

²⁸⁶ Tu ai puțină palpitație de inimă, dar de asemenea tu ai cumva artrită. Tu crezi pe Dumnezeu, Dumnezeu te va face bine? [Sora zice, "Da, eu cred." – Ed.] Mergi pe drumul tău, și bucură-te, și spune, "Mulțumesc Ție, Doamne."

²⁸⁷ Un stomac agitat cauzează ulcer peptic și lucruri. Tu crezi că Dumnezeu te va face bine și te va vindeca? [Sora zice, "Eu cred." – Ed.] Mergi pe drumul tău, și spune, "Mulțumesc Ție, Doamne," și să te faci bine.

²⁸⁸ Tu ai multe lucruri, o boală a doamnelor. Unul din lucrurile tale mari este o boală de inimă, prea mult în jurul inimii tale. Crezi tu că Dumnezeu te va face bine? Mergi pe drumul tău, și bucură-te, și spune, "Mulțumesc Ție, Doamne."

²⁸⁹ Crezi tu că Dumnezeu vindecă artrita? [Sora zice, "Da, domnule." – Ed.] Doar continuă să mergi, și artrita ta va fi dusă.

²⁹⁰ Credeți voi cu toată inima voastră? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Vedeți? Cu siguranță aceea...

²⁹¹ Acum unii dintre voi afară în audiență. Acum fiți reverențioși. Fiți reverențioși, doar ședeți liniștiți, voi credeți cu toată inima voastră acum. Priviți înapoi, credeți cu toată inima voastră, unii din voi persoanele acolo afară care nu o să fiți în rândul de rugăciune.

²⁹² Acest băiat mic așezat jos aici, ins mic durdului șezând chiar acolo. Nu vedeți voi Lumina aceea peste el? Micuțul suferă de o boală de rinichi. Crezi tu că Dumnezeu va vindeca boala de rinichi, fiule? Tu o crezi? În regulă, ridică-te în picioare și spune, "Eu o cred și o accept." În regulă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi pe a ta...

²⁹³ Crezi tu cu toată inima ta? "Dacă tu poți să crezi, toate lucrurile sunt posibile."

²⁹⁴ Cum este cu tine care tocmai te-ai așezat jos acolo, ai venit sus cu un băiețel și ai șezut jos? Crezi tu, că boala aceea de ochi, Dumnezeu îți va vindeca boala aceea de ochi și te face bine? Tu crezi? În regulă, tu îți poți avea vindecarea, de asemenea. În regulă. Tu doar te-ai așezat jos la timp! potrivit. Amin, Mergi drept înainte. Acea-i bine. Acea-i bine. În regulă. Amin. În regulă.

²⁹⁵ Doamna alături de tine acolo, ea are necaz cu capul ei. Crezi tu că Dumnezeu îți va vindeca boala ta de cap, doamnă? [Sora zice, "Eu cred." – Ed.] În regulă. Fetița ta acolo suferă cu o boală mintală. Acea-i corect, nu-i așa? Puneți mâna acolo peste ea, și crede, și ea se va face bine, de asemenea. Crezi tu asta?

²⁹⁶ Această doamnă alături așezată alături, ea se roagă, chiar alături de ea. Ea se roagă acolo din cauza unui cămin spart. Este asta corect, doamnă? Ridică-ți mâna sus. Crede, și casa ta va fi restabilită din nou. Ai credință.

²⁹⁷ Doamna așezată alături de ea are un chist. Crezi tu că Dumnezeu va vindeca chistul acela, doamnă? Ridică-ți mâna sus, acceptă aceasta.

²⁹⁸ Doamna așezată alături de ea are boală de gât. Crezi tu că Dumnezeu îți va vindeca gâtul, doamnă? Ridică-ți mâna sus.

²⁹⁹ Ce se petrece cu voi oamenilor? Nu vedeți voi că Isus Cristos... Să ne ridicăm sus în picioare. Ridicați-vă sus în picioare și acceptați-l pe Isus ca vindecătorul vostru.

³⁰⁰ O Miel al lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, vindecă fiecare persoană aici, pentru slava Ta.